

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 5, Núm. 37 • Març 92 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

NEGOCIS

POC

CLARS

**TOT
EN
VIATGES**

Carrer Major, 28 • Tel. 58.24.00 - 58.21.13 - 582974 • FAX: (971) 58.21.13
07200 FELANITX
 Carrer Plaça, 24 • Tel. 65.28.65
07630 CAMPOS

OFERTES SETMANA SANTA

TURQUIA (5 Vespres)	66.900 Ptes.
SICILIA (5 Vespres)	53.700 Ptes.
CIRCUIT SICILIA (5 Vespres)	69.900 Ptes.

**i multitud d'ofertes.
 consulti'ns sense compromís**

DROGUERIA • FERRETERIA • PERFUMERIA

Carrer Nou, 8 • Tel. 65.27.80 • 07630 CAMPOS

FES CONTENT TON PARE O UN AMIC

Trepadora de pressió BOSCH	5.900 Ptes.
Engramonador BOSCH	4.800 Ptes.
Polidora excèntrica BOSCH	11.900 Ptes.
Trepant de pressió BOSCH	8.900 Ptes.
Serra de vogir BOSCH	7.880 Ptes.
Rascadora pintura o persianes orbital BOSCH	7.800 Ptes.
Rascadora de banda BOSCH	13.800 Ptes.
Rascadora circular manual BOSCH	12.900 Ptes.

Podeu guanyar un d'aquests tres magnífics presents: T.V., Vídeo, una bicicleta

Descompte especial en perfumeria • Disposam de tota casta de maquinària de construcció.

VIPP Automàtiques **795 Ptes.**

RESSÒ

Revista mensual
ANY 5
Març 1992

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Guillem Ginard

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988
Maquetatge i impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

MANS LLIURES PER JUGAR A LA IMPROVISACIÓ

El tan de cops anunciat any olímpic ha esdevingut un any de restriccions per molts de municipis de tot l'Estat. Restriccions fetes paleses en les corresponents reduccions pressupostàries, motivades, en bona part, per l'alegria amb què els polítics gastaren els doblers públics abans de les eleccions de maig de 1991.

El cas de Campos no surt de la tònica general encara que, pel que sembla, no hi ha hagut gaire dèficit gràcies a una curiosa modificació de crèdit que va moure prop de 100 milions de pessetes d'una banda a l'altra dels pressuposts.

L'Ajuntament enfila el camí del 92 amb una reducció de les seves possibilitats econòmiques no gaire significativa: 36 milions.

Són uns pressuposts qualificats pel batle de «realistes», que toquen amb els peus en terra, encara que permeten molt de moviment a les peces que hi ha sobre el tauler.

La certesa que, al cap d'un any, s'hauran ingressat més doblers dels inicialment previstos, sumada a l'existència d'una sèrie de partides obertes, donen molt de joc a l'equip de govern per poder tenir les mans lliures i donar els cops d'efecte a què tan sovint ens tenen acostumats.

Benvinguda sia, i més en moments com aquests, tota realització municipal que ajudi a millorar la qualitat de vida i el progrés dels campaners. L'equip de govern ha de demostrar, en el camp dels fets, la seva experiència i eficàcia essent valent davant els problemes que, avui per avui, ens preocupen a tots.

Substituir, però, la recerca d'alternatives econòmiques per la construcció de placetes i la millora del cementiri sembla, a més d'una broma macabra, una fuita cap endavant, sense voler veure el mal de cara i amb els ulls ben oberts.

UNA COMÈDIA BUFA EN TRES ACTES

L'adjudicació, per tercera vegada, dels bars de les platges campaneres ha tornat esser una demostració ben clara i llampant de la voluntat del Partit Popular i de la quasi extinta Unió Campanera de concedir aquest negoci a l'industrial «Tito» Piris, darrera el qual hi ha tot un enfilall de persones, unes més que les altres, conegudes pel seu suport a les campanyes polítiques d'aquests dos partits.

L'actual majoria governant ha sabut ara guardar-se les espatles amb un informe econòmic que, essent suaus, podríem qualificar de poc rigorós. La mala conjuntura turística i el fet que dos dels xibius no tinguin altre licitador que el senyor Piris no poden justificar de cap manera que la concessió es doni a una oferta per tants d'anys que no és, ni d'un bon tros, la millor econòmicament parlant.

I aquest, l'apartat econòmic, ha d'esser el punt clau a l'hora de determinar qui s'ha d'emportar el negoci de les platges. El «factor social» argumentat pel batle no deixa d'esser una altra excusa pobra per amagar la crua realitat a on han arribat: guanya el que ofereix menys.

Ningú pot creure que els altres ofertants no haguessin donat feina als campaners, quan ja havien demostrat tenir en compte els veïnats de Campos les vegades que s'havien encarregat d'una explotació d'aquest tipus.

Un informe econòmic molt subjectiu, quasi quasi diríem que «fet a mida», i uns arguments poc convincents ens empenyen a pensar que l'equip de govern no tenia altra voluntat que adjudicar les platges al senyor Piris, amb unes motivacions que no poden esser l'augment dels ingressos municipals i, per tant, la possibilitat de fer més i més bones millores pel nostre poble.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

— Un dissabte vespre un batle no anava gaire clar. Val més no contar els papers que diuen que va fer a diversos bars i en públic. Vergonya. . .!

— Els municipals haurien de fer bufar més gent.

— Fa molt mal estar amb segons qui. I fer-hi feina ja no en parlem.

— L'Ajuntament ha de contractar un altre assessor tècnic: un psicòleg especialista en paranòia i bubotòfia.

— Un que pega una potada es pot clavar una taxa al peu.

— El batle fa les rodes de premsa amb en Rafel i en Molina, . . . amb el suport d'Unió Campanera.

— A aquests de la Unió Campanera ja no els deixen ni piular.

— Però n'hi ha que ja n'estan ben tips.

— Qualque dia pentura reberan.

— No hi ha temps que no torni.

— Han tornat privar el poble d'un bon grapat de milions.

— El PSM diu que són 30 en 6 anys. Són joves i bons al.lots aquests, en Toni Ballester en va arribar a calcular més de 80 milions els que l'Ajuntament havia deixat de guanyar.

— Tot són maneres d'ajudar a la indústria làctia.

— Que en Piris tenguí tots

els «xiringuitos» ens costa a cada campaner devers 1000 Ptes. cada any. Però això només durant els primers anys, als altres sis és incalculable.

— L'informe de l'economista diu que val més pocs doblers durant molt de temps que molts de duros en 6 anys. Segons ella, hi ha crisi turística i val més assegurar.

— Hi ha crisi turística, pssiií, però també un merder de rosses damunt les «hamiques».

— L'economista nom Maria Antònia García Sastre. Bé, i jo Tòfol Llopis, i què?

— Fonts informades asseguren que és l'al.lota d'en Francisco Fiol.

— I aquest bergant, qui dimonis és?

— El segon batle de Ciutat, del PP (Partit d'en Piris, vull dir, Partit Popular).

— N'hi ha que sobrevaloren la seva capacitat d'influència. Pensen que per militar en un determinat partit polític poden ficar la barba per tot arreu.

— La nova Call Vermell Ràdio serà de veure, bé, d'escoltar. N'hi ha dos que ja han demanat programa que, si no canvien d'idees, es dirà «Cavall de Troia».

— El Mallorca comença a pegar fort.

— El pacte PSOE-PP possibilitarà que les Balears comptin amb les competències d'Educació, Menors i

Jocs, entre d'altres. Aquestes dues darreres són responsabilitat del nostre batle. En vista de la seva «força de l'experiència» aviat s'hauran acabat els al.lotets d'uè captant als semàfors i jugarem a la «Loto-Xiringuito»: qui jugui menys guanyarà més.

— Neix un nou esport a la vila: anar a fer baixar la música als pubs i treure menors de s'Eixam. N'hi ha que són uns vertaders campions.

— És un joc d'equip, cal anar amb uniformats.

— En Sebastià Covas vol saber a on s'han d'anar a apuntar per participar-hi. «No vull esser més poc que ell, a lo millor és que fan batle el que sap fer millor el pallaso».

— N'hi ha que tenen «Titos» dins el nas i tot.

— En Beethoven tocava un flabiol de lladoner.

— El fosser ha de menester més d'una hora.

— No preveu res: tot ho ha de preparar hora per hora.

— Els ramaders campaners, ara que la llet no pistona, es posaran a fer formatge per veure si d'aquí a dotze anys els poden arrambar un «xiringuito». doncs ja seran formatgers com els d'ara.

— Cultura, amb un presupost d'onze milions està amb negociacions per un gran fixatge d'un director de coral.

— Hi ha organitzadors d'actes importants que necessiten el canvi, al cap i a la fi la festa que surt un dia la pagam tots, ja esta bé de monopolis i bananades. En parlarem més.

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat**

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

VOS RECOMANAM

• Dos llibres: «El vas de plata», d'Antoni Marí (Ed. 62), i «Triomf del present», de Francesc Paarcerisas (Ed. Columna).

• El film de Terry Gilliam «El rey pescador», que protagonitzen Robim Williams i Amanda Plummer.

• Dos discos: «L'últim segell», de Sangtraüt; i «Por una canción», de Paco Ibañez.

• Comptar els dies que manquen per al recital que Francesc Pi de la Serra farà a Campos.

• Donar l'enhorabona al siquiatre campaner Antoni Contreras per haver aconseguit el premi Uriach amb el seu treball sobre la medicina a Mallorca els segles XIV i XV.

• Unallàgrima per a Miquel Roig i Ballester, de Ca'n Beques, mort recentment, i que durant molts anys va esser president i membre de les juntes directives dels equips de l'Estel i del Club de Futbol Campos.

• Altra vegada «Nova

York», de Blai Bonet, aquest pic perquè el llibre ha merescut el premi Ciutat de Barcelona de Poesia.

• Anar al recital de poemes que farà Damià Huguet al «Cafè de l'Havana» de Palma dia 3 de març. (Carrer de Son Catleret, 2. Just de vora la Plaça Gomila).

• Seguir de prop la polèmica que s'ha encetada sobre el presumpte intent de suborn per part del P.P. a un regidor de l'Ajuntament de Calvià.

• Fer una garba de foc amb tots els mafiosos que hi ha a l'illa. Que ja són molts.

• Demanar lloc i seient per anar al segon desembarcament de mallorquins a Barcelona que organitza l'Obra Cultural Balear per a finals de maig.

• Continuar llegint la revista «El Temps», encara que ja hagi acabat l'edició del Tirant lo Blanc.

• *Palo Ripoll*, de Llucmajor, amb sífó, abans de dinar.

• Escriure cartes als amics, i a les amigues que viuen fora

Mallorca. A esser possible amb bolígraf o estilogràfica, tant se val.

• No tallar-vos les ungles en divendres.

• Comprar taronges a Ca'n Pep Melero.

• *Mozzarella* al SYP.

• I cervells de xot o de vedella a la carnisseria del Supermercat «Es Campanar».

• Tornar a beure, per a un futur millor, un glop de conyac INDEPENDENCIA de les bodegues Osborne.

• Llegir, o rellegir, «El quadern gris», de Josep Pla. (Ed. Destino).

• Començar a anar a cercar espàrrecs per a fer la primera truita de l'any.

• No dir mentides.

• Callar quan convé.

• Enquadernar les revistes que formen el tercer volum de RESSÒ.

• «Abismo de pasión», de Luis Buñuel, dimarts dia 25 a T.V. 2.

• Els dissabtes no vetlar fins més tard que les dues.

• Anar a dinar a *Sa Canova*

un diumenge al migdia amb les amigues, o els amics.

• Fer un fogueró amb tot l'herbam que embruta i taca les parets del campanar de l'església.

• Dir-li al rector de la parròquia que ja és ben hora de tenir seny, ell que coneix millor que nigu la història del temple.

• No anar tan depressa.

• Menjar dues taronges cada dia.

• El llibre «La magnitud de la tragèdia», de Quim Monzó. (Q. Crema).

• Anar a Sa Rua disfressat d'Inquisidor, de Batle, o de Canonge.

• No comptar amb els dits.

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

*VACUNES

*RAIGS X

*CIRURGIA

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

QUAN LA RETGIRADORA ES RETGIRA

Al coordinador de Ressò:

Diuen les males llengües de la vila—les roges, és clar— que als pressupostos de l'Ajuntament per aquest any, hi ha un bon grapat de milions—devers 12— destinats a l'àrea de Cultura. Ja era ben hora que el mot «milions» fes colla amb el mot, mitificat i fascinant —pel que té d'indefinit fins el nostre consistori— de «CULTURA/cultura/cultureta/culturenga/...».

Em sorprèn la quantitat. Em sorprèn el suposat interès de l'Ajuntament per la CULTURA. Em sorprèn que en parlin les males llengües... i que no en parli, mirau per on, la **persona** que té la **responsabilitat** d'administrar aquesta quantitat, convertint els doblers en realitats que afavoreixin l'enriquiment cultural dels campaners.

Heu de saber, que aquesta persona que tots coneixeu, la Regidora de Cultura, na Magdalena Rigo, s'ha negat a concedir una entrevista a RESSÒ per parlar del projecte cultural, i del seu finançament, que té la seva regidoria —si és que en té—. No ha volgut parlar d'allò que ella n'és responsable. Un cop més, el mutisme es fa democràtic.

I per això no podreu contemplar en aquesta pàgina

fotografies de la nostra regidora amb la seva «simpatia y encanto personal» —qualificatius que li fa la premsa forastera de Ciutat—. Tampoc no hi podreu llegir quin concepte en té de CULTURA. Ni quin paper ha de tenir l'Ajuntament en el desenvolupament cultural del poble. Ni... .

Sols hi trobareu en aquesta pàgina el de sempre, és a dir, la **incertesa** a la que ens té tan acostumats l'Ajuntament. I també hi trobareu una mala fi d'interrogants:

Què en farà d'aquests milions? Quan ens ho contarà? Si una bona part d'aquests milions són destinats a promoció cultural, quina promoció es pot fer des d'aquest silenci de difunt? O deu ser això, que la programació cultural no va més enllà d'un difunt amb «trake folklòric»? O és que RESSÒ, com diu na Magdalena Rigo, sap tant que no necessita de les seves sàvies explicacions? I que en deu tenir d'explicacions? O és que deu estar temerosa i amb mal de ventre quan li anomenen paraules com CULTURA o RESSÒ?

I que es deu haver retgirat la nostra retgiradora?

c.e.d.e.

TIRAU ENDAVANT

Sr. Director de RESSÒ:

He anat observant que darrerament hi ha cartes d'alguns lectors que es queixen dels articles que surten publicats a RESSÒ, fent especial referència, encara que sense dir noms, a alguns col.laboradors. Bon senyal, perquè això demostra que la revista és ben viva, molt interessant, i provoca la polèmica, cosa que fins ara mai no havia succeït a Campos. Si la gent té ganes d'opinar és un signe clar que llegeix RESSÒ. I això em sembla un dels símptomes més saludables de vitalitat i d'eficàcia.

Ara bé, encara que tothom és molt digne d'opinar sobre allò que considera més polèmic, o que a ell l'afecta més directament, no puc estar d'acord amb el que diu «Katsimbalis» a la carta que publicau al número del mes de gener. No és vera que els del PSM, i molt manco la majoria dels col.laboradors de RESSÒ, siguin vists amb mals ulls per la gent de la vila. Personalment considero que la revista que feis està molt ben feta,

fins i tot molt ben impresa, en tots els sentits, i teniu col.laboradors esplèndids que ja voldrien tenir a la seva redacció no tan sols altres revistes locals, sinó fins i tot diaris de l'illa.

També he de dir que no mir amb recel a ningú que escriu a RESSÒ, sinó tot el contrari. Ja era ben hora que a Campos es diguessin les coses clares, obertament i pel seu nom, i molt millor amb la professionalitat que vosaltres ho feis. Teniu ben present que si algú es queixa és perquè no pot arribar al vostre nivell. I que hi ha molta gent, i jo en som un, que llegeix RESSÒ amb molt d'interès —qualque article el llegeix dues vegades—, i que no té cap ràbia a ningú, sinó tot el contrari. Ho feis molt bé, i voldria que la revista duràs cent anys, aviam si els altres s'espavilen, que ja és ben hora, encara que la regidora de cultura, que és un no res, vos negui el pa i la sal.

Josep Mas i Pons.

BAR NOU

Tapes variades, Gelats, Pollastres a l'Ast

Avinguda Miramar, 88 • Tel. 64.04.04 • Sa Ràpita

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54

07630 CAMPOS

CARTA A OH! NOFRE VAIXIQUEI

«Que cascú puscha effer crida, lech empero convinent. Nos a alcún successor, lega al adversari del cavaler penyora pendre».

M. A. Worf.

Hola Nofre:

A partir d'ara te diré Nofre ja que segueixes amagant la teva identitat. Crec que sé una informació sobre tú. La teva professió deu ser pallasso o una cosa semblant. És molt divertida la teva carteta. Veig que en Jiménez te dona maldecaps. Saps allò que deis els mallorquins de ¡qui té sa cova de palla, aviat l'encén! idò això. Vull fer-te una sèrie d'observacions que crec que són necessàries.

Si volies que m'emprenyàs amb la teva burla, vas ben errat ja que insectes com tú no em poden fer ni sombra.

Segueixes insinuant que els del P.P. trepitgen, xuletgen i enxufen, i a mes, dubtes de la seva responsabilitat i honradesa, ¡pobre infelís! ¿Vols dir que voltros si estàssiu al poder no farieu el mateix? ¿Colocarieu els vostros o no? Bé, no ho pensis. . . , ja que no estareu mai al poder.

Tots aquests exemples de corrupció, com entrar a

l'ajuntament sense oposicions, càrrecs lligats a relacions familiars o d'amistat etc. ¿heu pensat mai que gent com voltros no teniu la suficient preparació i responsabilitat per ocupar aquests càrrecs?

¿El P.S.M. comandar? ¡per favor! si el significat d'aquesta paraula ni sols l'enteneu.

Referent al nostro Batle crec que ets molt ignorant insinuant que és fàcil fer el que fa ¿saps que és ser Batle i al mateix temps Director General d'Interior? Per tú segur que deu ser ¡pan comido!.

Em fa gràcia que dubtis que fer política no dona i que segur que ningú no es fa ric, segur que tú no hi estas aficat.

Referent a les cifres que dones del protocol (1 milló) i arreglar cotxos (7 millions) dexa-mo dubtar.

El que és cert, és que fagin el que fagin els del P.P., estarà malament. Sempre criticau, amb això sí que ho sou el nº 1. Un exemple clar és Can Pere Ignàci. Si ho haguèssin deixat caure dirieu que són un desastre perquè haurieu deixat perdre el patrimoni cultural de Campos, i ara que ho han arreglat, i de la millor manera, també malament. Sou, sou... bé, no sé que vos he de dir ja.

Referent al terrorisme, que

és un tema que també en parles, dir que si em diguéssin que qualca component del P.S.M. ha estat aficat en temes d'aquests, ho creuria. En fan tota la cara de ser d'aquesta calanya.

Sobre els vostros ideals irrealitzables d'autodeterminació o independència, em fa gràcia que no vegeu clar que Espanya sols és una, indivisible, «gran i lliure». El que passa és que heu confós llibertat i llibertinatge.

Hi ha un parell de frases però, que encara que ho diguis en segona, saben reflexar el que sou tú i la teva «banda», com per exemple:

— «Els del P.S.M. són uns malpensats ja que qui mal fa mal pensa».

— «Els del P.S.M. són uns ressentits i renegats».

— «Són barruts. Haurien d'estar fora del poble».

Referent a la postdata, m'és igual que no m'escriguis en castellà perquè el mallorquí l'entenc i el llegesc. Altre cosa és el català que ja no l'entenc tant i que la vostra revista n'està plena, però no passis pena que a partir d'ara ho entendre tot, ja que m'he comprat un diccionari català-castellà.

Bé, abans d'anar-me'n dir-te sols dues coses.

Referent al poema del principi d'aquesta carta, no t'esforcis en descifrar què diu ja que m'ho he inventat. Veus que és fàcil fer «d'intellectual» ¿eh?.

Referent al consell que me dones al final de la teva carta quan em dius «A POR ELLOS» et falta dir els dos adjectius que venen a continuació, i la frase hagués quedat redona, «A POR ELLOS, QUE SON POCOS Y COBARDES».

A reveure Nofre.

J. M. Jimenez.

P.D.: Referent a una alusió d'una altre carta firmada amb «Katsimbalis» fer-li sols una aclaració. Escolta: les nostres Generacions no poden mantenir una conversa sobre temes polítics, ni és la seva intenció ja que no estan fundats per res d'això sinó per intentar cercar la problemàtica de la joventut campanera, mallorquina i espanyola en general i fer-ho sebre als seus màxims responsables. Per ventura això també deu ser dolent.

Nota de la redacció:

L'autor d'aquesta carta ha insistit que es publiqui tal qual, sense corregir-hi cap falta.

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

Francesc Trobat i Barceló.

Vos he d'escriure per voltros amb molta d'humilitat una carta escrita en vers tocant dins sa veritat.

Em recorda essent petit, igual podeu pensar tots, que teníem un respecte a tots es nostros majors.

Sabiém que era sagrat respectar es nostros majors i amb molta d'educació complíem, noltros menors.

Ara estudien molts d'anys, volen que tenguin cultura, però d'aquest tema que parl no hi ha cap assignatura.

Es néts volen es padrins tot es temps que són petits, però així com van creixent els van perdent es desig.

I si es padrí els reprèn li contesten enfadats: tu no te n'entens de res perquè estàs molt anticuat.

PADRINS I NÉTS

Diuen fort es dematí quan s'acaben d'aixecar no som pogut s'ui aclucar de tant de tossir es padrí.

Això es trist i molt penós i més que més inhumà: tornar vei i no trobar qui te tracti amb amor.

Hi ha vells entusiasms tot plens de felicitat però altres al contrari ploren dins sa soledat.

Es vells volen ser estimats igual que si fossin nins i es troben acovardats i amb molta pena sofrint, però sense gens de rencor tracten sempre amb gran amor es néts, fills d'es seus fills.

Ai! joventut d'es present en so futur pensau ja i es fills i néts que tengueu ensenyau-los d'estimar.

No sé si vos ha agradat lo que vos don a llegir, és escrit d'un algaidí que a Campos és casat.

Nota: L'equip de redacció de RES-SÒ ha fet alguna modificació al text original, sobretot per resumir-lo, ja que era bastant més llarg.

Programes de Desenvolupament Rural i Medi Ambient

SESSIONS DE PODA 1992 ALS CAMPS EXPERIMENTALS

24.01.92 • MELICOTONER
S'Hort de Son Tremol - Es Mitjorn (Menorca)
De 10 a 13 h.

28.01.92 • MELICOTONER
Es Racó d'en Piro. Sa Pobla
De 10 a 13 h.

04.02.92 • AMETLER • MELICOTONER
Ca'n Llaneres - Manacor
De 10 a 13 h.

11.02.92 • VINYA DE TAULA I DE CUP
Ca'n Ribas - Consell
De 10 a 13 h.

18.02.92 • VINYA DE TAULA
Sa Caseta d'en Tomeu Rosselló - Felanitx
De 10 a 13 h.

24.03.92 • OLIVERA • MAGRANER • PALMERA
Ca'n Sion - Campos
De 10 a 13 h.

07.04.92 • GARROVER
Ca'n Marc Flexas - S'Arracó
De 10 a 13 h.

Per a més informació adreceu-vos a qualsevol oficina de "la Caixa", o bé al telèfon 77.04.79, dilluns i dimecres de 8 a 14'30 h.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

Fundació "la Caixa"

Dia 24 de març hi haurà una sessió de poda d'olivera, magraner i palmera a la finca experimental de Ca'n Sion, de Campos (Carretera de Santanyí). Procurarem assistir-hi per informar-vos d'aquesta experiència, organitzada per la Fundació «La Caixa» dins els seus programes de Desenvolupament Rural i Medi Ambient.

PROP DE VUITANTA RAMADERIES S'ACULLEN A L'ABANDONAMENT DE PRODUCCIÓ LLETERA.

Miquel Adrover i Monserrat.

Des que va entrar en funcionament la subvenció per l'abandonament de la producció lletera, els pagesos s'hi han abocat de tal manera que ja superen les 80 sol·licituds. Això fa pensar que els ramaders veuen poc futur a la ramaderia que de cada vegada més s'enfonsa sense que es trobi la solució esperada des de ja fa molt de temps.

Les ajudes per l'abandonament de la producció lletera van en funció de la quota de litres de llet assignada a cada una de les ramaderies. Aquestes subvencions les dona la CEE i es tracta de cobrar 9,30 pessetes per litre de quota assignada durant un període de 7 anys. El fet que la majoria d'edat dels ramaders és molt elevada i la quantitat en molts de casos és molt considerable ja que els ramaders poden tenir una jubilació anticipada durant 7 anys fins que es cobri la jubilació estatal, i afegint que la ramaderia no surt del seu enfonsament, ha fet que els ramaders s'aboquin a realitzar les sol·licituds per l'abandonament de producció lletera fins al punt que se n'han comptabilitzades més d'una vuitantena amb una mitjana de més de vint diàries als organismes encarregats de tramitar-les.

NEIX UNA ASSOCIACIÓ PER DEFENSAR LA CARN DE BOU MALLOQUINA.

Neix una associació de productors de carn de bou a Mallorca amb les intencions de crear la denominació d'origen per tal de no mesclar la carn mallorquina amb l'arribada de la península i després dels casos de la intoxicació pel ja famós clenbuterol.

L'associació de productors de carn de bou de Mallorca es va crear a Algaida i el seu president és el montuïrer Gabriel

Roca, conegut per ser el director dels pinsos Hens i a on estan integrats quasi la totalitat de ramaders de bous de Campos. Segons manifestaren als mitjans de comunicació els dirigents

d'aquesta associació els ramaders mallorquins sofreixen les conseqüències de les intoxicacions per clenbuterol de la carn arribada de la península. Per tal d'intentar fomentar amb el consumidor la compra de carn mallorquina, l'associació posarà amb marxa una campanya de concienciació al temps que intentarà fomentar la cria de bous a Mallorca, ja que les ramaderies de la nostra comunitat només poden produir un 30 per cent del mercat mentre que l'altra 70 per cent s'ha d'importar de la península.

Molts de pagesos manifestaren a RESSÒ que la carn més vermella és la tractada amb clenbuterol i per aquest fet de la vermellor la gent es creu que és la més bona quant és totalment el contrari. La major demanda de carn vermella fa que els bous amb alimentació natural tinguin traves als escorxadors a l'hora de poder treure les canals.

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 65.00.95

07630 CAMPOS

ALGUNES DADES DE LA RAMADERIA LLETERA DE LES BALEARS.

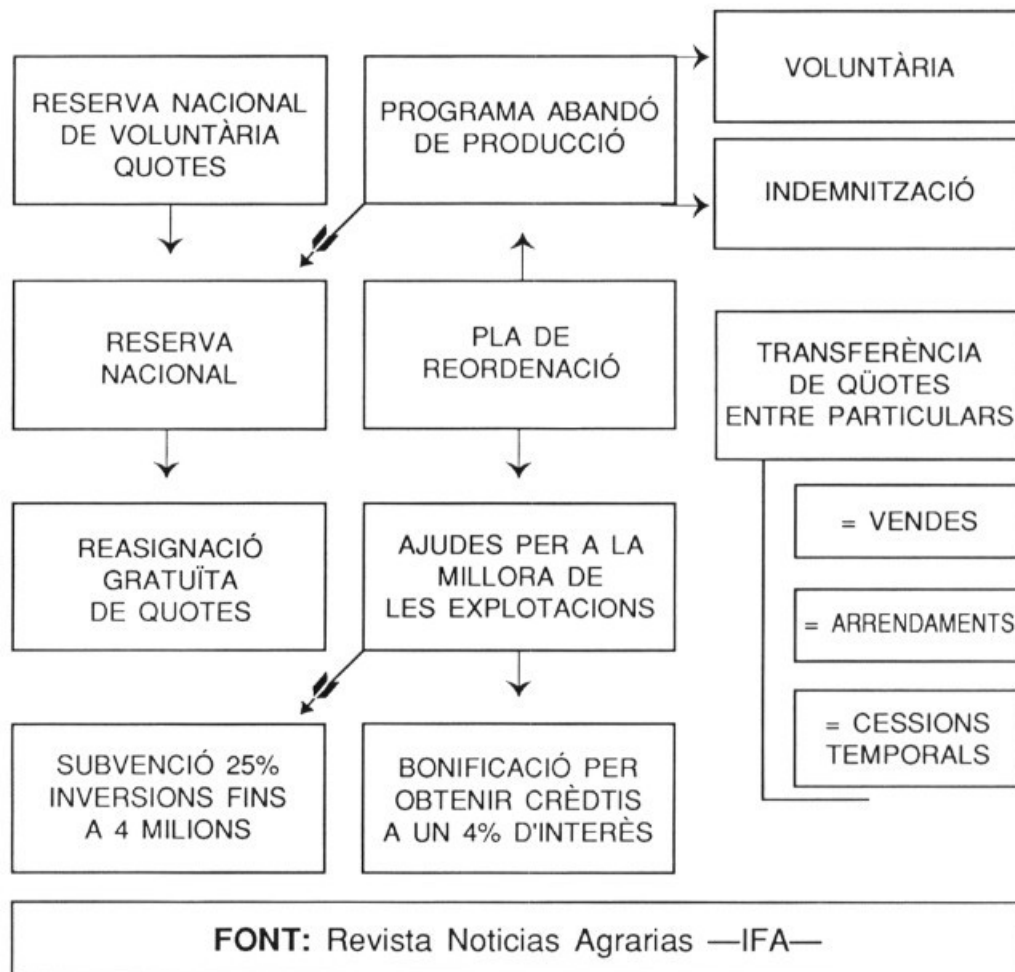
— La producció lletera de les Balears, dins el context espanyol representa només un 2'7%, Galícia, produeix un 25'1% i Castella i Lleó un 17'8; Astúries, un 11'4% i Catalunya, un 10'7%.

— La llet de vaca aporta a la P.F.A. (Producció Final Agrària) de Balears un 11'6%. A Cantàbria i a Astúries aporta respectivament un 52'6% i un 42,6%.

— La dimensió mitjana de les explotacions lleteres a l'Estat Espanyol és de 7'8 vaques per explotació agrària. A les Balears la ratio de l'explotació és de 14'1 vaques, és a dir, s'acosta a la mitjana comunitària. En el Cens Nacional de Vaques les de les Balears constitueixen un 2'1% del total.

— Els rendiments a l'Estat són d'uns 3.300 litres/vaca, mentre que a altres països va de 4.000 a 6.000 litres.

— Està en marxa la reordenació del Sector Lleter de tot el Mercat Comú i aquest compta bàsicament amb tres INSTRUMENTS: el Pla

FONT: Revista Noticias Agrarias —IFA—

d'abonament de producció (ajudes per litre produït); la constitució de la Reserva

Nacional de Quotes de producció i la reassignació gratuïta; i les ajudes per millores

de les explotacions (normalment, amb subvenció d'interès creditici). Vegeu el quadre:

El mes d'abril comentarem aquest gràfic

SOBRASSADA PAGESA
es figueral

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

CRESPO-ÓPTIC
DIPLOMAT

NUNO SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

RODA DE PREMSA AMB EL CONSELLER D'AGRICULTURA. LA POLÍTICA DEL MERCAT COMÚ ENS ÉS FAVORABLE.

A Inca al Cellar «Sa Traversa» vàrem ésser convidats a sopar amb els companys de totes les revistes de premsa forana (érem uns 75) per rebre «quatre» idees o consignes del Govern Balear en torn a l'agricultura, ramaderia i pesca, temes tan polèmics avui en dia. Del sopar no us en contres. Tot molt bo. Està bé fer un poc de propaganda. De l'Hble. Sr. Conseller dir-vos que parla com un llibre. Realment, que hi parla de bé!

EL MERCAT COMÚ.- Va dir que el Mercat Comú és el que ho mou tot ara i que la política agropecuària està en mans d'allò que diu Brussel·les (qui hauria dit que les cols fossin tan importants). Que el Govern Balear fa allò que pot fer. Ara hi ha un Pla de Millores i de Reestructuració del Sector de la Llet.

EL PROBLEMA ESPANYOL.- El problema és que a l'Estat Espanyol sobren pagesos i aquí en falten. Per tant, les lleis espanyoles tenen una tendència oposada als interessos balears i comunitaris. Estam pendents de veure com es resol, que pareix que anirà bé, segons el Sr. Morey.

ELS ESCORXADORS I LES LLOTGES.- Entre al-

FOTO: Cortesia d'Andreu Sunyer

— La plana major de la Conselleria: el Conseller P. J. Morey, vora seu, a mà esquerra el Secretari Gral. Sr. Antuña, i el Dir. Gral. Sr. Darder. A mà dreta, el President de Premsa Forana, Sr. Costa, i el Dir. Gral. Sr. Garrido. D'esquena, un membre de la directiva de Premsa Forana.

tres coses va haver d'acceptar que no tenim cap escorxador homologat pel Mercat Comú així com tampoc cap Llotja de Peix. Va dir que s'haurà de mirar com s'arregla el problema de la carn. Per les llotges de peix hi haurà importants subvencions comunitàries (que són les que valen)

REORDENACIÓ CONSELLERIA.- Volen fer funcionar les Oficines Comarcals de la Conselleria: posaran ordi-

nadors connectats a la Central i més personal. El personal tècnic ha d'anar al camp vora el pagès, va dir.

ELS PAGESOS HAN DE CANVIAR DE MENTALITAT.- S'han de convertir en petit i mitjans empresaris entenen que estam en una

economia de mercat. Els pagesos poden tenir ingressos complementaris de l'agroturisme, dels camps de golf, d'artesanía rural, etc. i aquests seran preservats i potenciat com a única forma de mantenir la renda agrària.

Redacció.

PROHEMA, S.L.
Estació de Servei, 24 H.

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Cafè
CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

ELS TREBALLADORS DE BLAHI DEMANEN O FEINA O DOBLERS AMB MANIFESTACIÓ PELS CARRERS DE CAMPOS.

Els treballadors de la central lletera Blahi es tornaren a manifestar pels carrers de Campos com a mesura de pressió davant la seva greu situació. Ja que després que Magistratura de Treball resolgués declarar nul l'expedient de regulació de llocs de feina i dictaminàs que als treballadors se'ls hi ha de donar treball o la carta de despatxament, la central lletera Blahi ha recorregut la resolució a instàncies superiors i no s'ha manifestat sobre el que pensa fer, donar el despatxament o feina als treballadors.

Els treballadors, amb la seva manifestació, arribaren a l'ajuntament, allà s'entrevistaren amb el batle recriminant-li que la corporació campanera no s'havia interessat per la situació dels treballadors. El batle els contestà que mai no s'havien dirigit a l'Ajuntament. Després d'un temps de conversa, el batle es comprometé a realitzar unes gestions amb el Conseller D'Agricultura, Pere J. Morey, i amb el

gerent de l'empresa pública Semilla S.A., el santanyiner Llorenç Rigo. Negociació el resultat de la qual no s'ha fet públic, però la situació dels treballadors de Blahi a l'hora d'escriure aquest article no havia canviat des del dia de la manifestació.

Els treballadors amb la seva caminada demanaven la

solidaritat del poble de Campos davant la seva greu situació i realitzaren al·lusions a l'ex-gerent de l'empresa lletera campanera, Joan Serra, com un dels responsables de la situació actual. Al temps que manifestaren la seva indignació amb el Govern Balear i l'empresa pública Semilla S.A ja que als ramaders el govern

havia pagat el deute que Blahi tenia amb ells i als treballadors els havia deixat de la mà de Déu, ja que, i segons els propis obrers, nosaltres no votam el PP.

*Miquel Adrover
i Monserrat.*

**A DROVER
E LECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

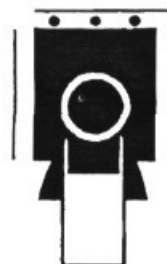
T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

NACIONALISTES DE MALLORCA

ADJUDICACIÓ DELS BARS DE LES PLATGES («Xibius»).

Dia 11 de febrer s'adjudicaren de bell nou en base a un informe tècnic de l'economista de l'Ajuntament que considera que, encara que sigui l'oferta més barata i per un major nombre d'anys (12 anys), la del senyor Piris Sintes és la més convenient.

El nostre Grup hi hagué de votar en contra perquè considerem poc convincent i certament subjectiu aquest estudi i que amb aquesta concessió són molts els milions que deixa de guanyar l'Ajuntament.

És un tema que ja du coa i que encara no acabarà aquí.

PRESSUPOSTS 1992: PERQUÈ HI VOTÀREM EN CONTRA?

Els pressuposts són, o han d'esser, un reflex de l'eix d'actuacions que ha de seguir el govern municipal al llarg de l'any, cosa que contrasta molt amb la qualificació de «simple previsió» que n'ha fet el grup PP-UM. A la sessió plenària de dia 11 de febrer explicarem bàsicament els següents punts:

— S'hi veu en general una **poca decisió** i una actitud d'espera i d'**inseguretat**. Això es demostra, per exemple, fent un càlcul d'ingressos a la baixa (se sap que de fet serà molt més alt) o amb les partides d'inversions obertes (amb 100 ò 1000 ptes) sense cap prioritat prèviament establerta per part de l'Ajuntament.

— No es reflecteix una línia d'actuació clara ni un programa de previsions definit. No se'n ha sabut detallar en què es gastaran els 10 milions de Cultura, o quina distribució es farà dels 14 milions de Festes o els 16 milions d'esports. Hi ha una sèrie de partides anomenades «altres» que no sabem tampoc a què es dedicaran.

— A més d'això, férem observacions crítiques: sobre la plantilla orgànica (hi ha **més d'un 25% del pressupost dedicat a personal**); sobre els **3.800.000 per a assessoria jurídica i econòmica** (teòricament competència de Secretaria); més de 10.000 Ptes diàries, més de la meitat del que es dedica a educació i més del total de Sanitat; sobre els **2 milions i mig de Protocol**, etc.

Per tot això, pressuposam que **al llarg de l'any sorgiran diversos problemes**: s'hauran de fer suplementes de crèdit i modificacions, s'hauran d'elaborar projectes amb presses i altres improvisacions, potser encara s'haurà de retallar més alguna partida com Cultura o Serveis Socials i ens podrem trobar també que al final hi hagi superàvit, cosa que no creim que hagi d'esser l'objectiu d'un Ajuntament.

El nostre vot en contra, però, no impedirà que a final d'any reconeguem el nostre error si al llarg d'aquest exercici no hi ha hagut les probables conseqüències que preveim.

RECICLATGE I CONSERVACIÓ DEL MEDI AMBIENT.

Consideram que l'Administració Pública té una responsabilitat i ha de donar exemple en la conservació del medi ambient i dels recursos naturals, i ha de fomentar l'educació (a petits i a grans) sobre aquestes qüestions.

Per això hem presentat a l'Ajuntament una moció perquè es posi en funcionament un sistema de recollida de paper (a través de «Deixalles») per a reciclar i també de vidre. Demanam també que s'organitzi una campanya d'informació i de sensibilització ciutadana a favor del medi natural, de cada dia més degradat.

Esperem que s'acceptin aquestes propostes i que en tenguem notícies pròximament.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLAT

EDOQUIO PÉREZ

GANIVETS- ESTISORES

Articles de:

Perruqueria • Cuina
Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • Campos

UNA OPOSICIÓ CONSTRUCTIVA

Aprofitant aquest redolet que la revista **RESSÒ** ens deixa als partits i grups polítics campaners, vull aprofitar per explicar algunes de les postures del P.S.O.E. dins el Consistori campaner.

Una de les fites que propugnàvem en el cas d'estar a l'oposició, era fer una oposició constructiva. Què vol dir oposició constructiva? Constructiva vol dir que davant un tema proposat per l'equip de govern, si veim que es pot millorar l'enfocament, inten-

tam millorar-lo, cosa que és possible si l'equip de govern amb la majoria dels vots, accepta les nostres suggerències.

Alguns dels temes que han tingut una certa importància i que han rebut el nostre suport perquè l'equip de govern ha acceptat les nostres «suggerències» han estat per exemple: el tema del dipòsit regulador o el de la concessió directa de les obres d'abastament i sanejament de la Ràpita.

Quan l'equip de govern va proposar l'adquisició d'un dipòsit regulador als propietaris del «Paraiso» ens vàrem oposar perquè era comprar una

cosa que prest o tard havia de passar a mans de l'Ajuntament. Però com que els propietaris del dipòsit no estaven disposats a cedir-lo sense anar als tribunals i tenint en compte que esperar que els tribunals es pronunciassin faria retrasar les obres, acceptàrem sempre que rebaixassin el preu abans pactat. Els propietaris rebaixaren prop d'un milió de pessetes i així vàrem acceptar la compra.

L'altre tema va ésser la concessió directa de les obres de La Ràpita, on suggerírem a l'equip de govern que ja que era una concessió directa, que convocàs les empreses campaneres que tal vegada podíen

estar interessades en fer l'obra. L'equip de govern acceptà aquesta «suggerència» i gràcies a això dues empreses campaneres aconseguiren la feina, la qual cosa ens alegrà.

Coses puntuals com aquestes que he contat entenen que són positives pel poble de Campos i per això seguirem dins aquesta línia d'actuació intentant millorar l'actuació de l'equip de govern encara que hagi d'ésser moltes vegades oposant-nos als seus criteris i actuacions.

Pere Escalas i Tomàs.
Portaveu Grup Socialista.

AUTO ESCOLA

Tota classe de permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Pis nou a Campos de tres habitacions, dos banys, sala-menjador i cuina.
- Finca rústica amb casa, d'unes catorze quarterades

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

CLOENDA DEL I CENTENARI DE LES MONGES DELS SAGRATS CORS.

Ha acabat el Centenari de la Fundació de les nostres Monges, les dels Sagrats Cors. Dia 29 de gener va tenir lloc la gran Festa d'aquesta celebració final. Havia estat precedida per diverses activitats: una Exposició a l'Auditori dels treballs dels nins i nines d'ambdós Col·legis del poble; un Concert de la Coral de Bunyola: un concert dels Blauets; una Conferència de Mn. Guillem Bennàsser i Alou, Vicari de la nostra Parròquia i l'entrega dels Premis als treballs escolars. Tot això en una setmana. Llavors, dia 29, feiner, dimecres, es va produir solemnement la darrera Sessió del Tribunal de la Causa sobre les virtuts en particular i miracles en general de Sor Maria Rafela, que va ser pública i a la Parròquia, on es va segellar la Causa per trametre cap a Roma a mans del Pare Mas, Teatí, llombarder i que a partir d'ara serà el Postulador (el qui proposarà

i durà endavant la Causa de Beatificació de la nostra campanera il·lustre. Finalment, just a les 8 h. va començar la Solemne Celebració Eucarística d'acció de gràcies pels fruits de 100 anys d'història de la Congregació i per la conclusió favorable de la Causa de Beatificació de Sor Maria Rafela, mancant ara la tramitació final i fonamental de la Congregació Romana corresponent. És a dir, Sor Maria Rafela, no és encara, per l'Església, ni Beata ni Santa però s'hi està acostant. Tots els catòlics podem ajudar un poc a la bona conclusió d'aquesta Causa.

A la Missa va ser emotiu, sobre tot, el parlament final de la Rvda. Mare Teresa Solasegalés, Superiora General de les Monges dels Sagrats Cors envers Campos i tot allò que significa la terra originària de Sor Maria Rafela, la Mare Fundadora.

S'Esquella.

— 1 —

— 2 —

— 3 —

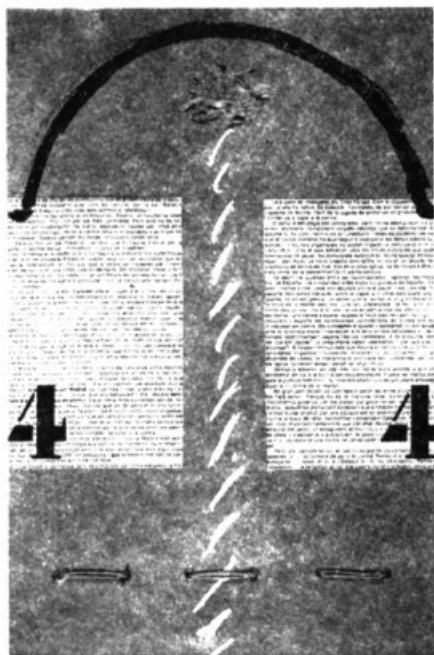

— 4 —

FOTO: FOTO VIDAL

- 1.- Un moment del final del procés de Beatificació, a Mallorca, de Sor Mª Rafela. Parla el Postulador, Mn. Ramis i seven el tribunal, presidit pel Bisbe Mn. Úbeda junt amb el P. Mas, C. R. actual postulador a Roma.
- 2.- Un moment de la Celebració de la Missa: La Mare Teresa Solasegalés entrega el símbol de la llum a La Superiora de Campos, Sor Catalina Mateu. Una a una anaren passant les Monges, per rebre-lo.
- 3.- El Prior de Lluc, P. Amengual fa el parlament just abans del concert ofert pels populars Blauets
- 4.- Sor Margalida Alcover, una de les ànimes del Centenari. Ha treballat en tot i per tot per fer rodar les coses d'allò millor.

DAMIÀ HUGUET EXPOSARÀ A PARIS I A NOVA YORK.

El pròxim mes de setembre l'escriptor i poeta campaner Damià Huguet exposarà part de la seva obra pictòrica a dues gal.leries estrangeres de renom, concretament a HACHETTE (rue des Ro-siers. París), i a la MONTSERRAT GALLERY (584-588 Broadway. Nova York).

Totes dues galeries d'art li han sol.licitat la seva obra recent i ell ha accedit a mostrar-les. Curiosament, Damià Huguet no ha realitzat mai cap exposició de la seva obra pictòrica a Mallorca; únicament ha participat en dues mostres col.lectives locals. Aiximateix, l'any 1974 va mostrar poemes visuals a la galeria QUATRE GATS de Palma juntament amb Blai Bonet, Josep Albertí i Bernat Nadal. I l'any 1981 va mostrar l'obra poètica juntament amb els dibuixos de Miquel Brunet que formaren el llibre «L'encant dels pentenills».

L'obra que exposarà Damià Huguet a París i a Nova York va des de poemes visuals, collages fets amb paper imprès, epigrames i lògicament també hi exposarà obres acríliques de més envergadura que abracen la feina feta gairebé durant set anys.

ACLARIMENTS

— Al darrer número ens vàrem errar en dir que era dia 26 el dia de la Cloenda del I Centenari. Com tots sabeu era dia 29. En deixam constància.

— La plana destinada als Partits Polítics s'ha oferit per igual als tres partits amb representació municipal. No és el desig de **Ressò** el de donar únicament informació d'un o altre Partit. Quina altra fórmula hi ha de demanar informació o col.laboració? És que els lectors de **Ressò** no interessen als altres Partits? No cal dir que ens sembla greu aquesta actitud tan poc considerada.

AGRAÏMENT

— Tota la Redacció de **Ressò** vol agrair públicament l'amabilitat de Na Miquela Vidal, artista campanera que ens va deixar reproduir un dels seus quadres per il.lustrar la portada del número de gener. Esperam que als lectors els hagi agradat.

Redacció.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Concixedors d'alguns suggeriments que s'han fet, volem recordar als lectors que tothom qui vulgui pot disposar de les planes de la revista **RESSÒ** per opinar d'allò que desitgi. Només cal enviar els escrits a l'apartat de correus núm. 40 de Campos, o entregar-los a qualsevol membre del consell de redacció.

RESSÒ necessita l'ajuda de tothom, i justament per això demanaríem que les col.laboracions dels lectors fossin més freqüents per tal de millor el contingut de la nostra revista.

S'HA DIT QUE . . .

«El cristianisme podria ser una cosa molt bona. . . si qualcú intentàs dur-lo a la pràctica». George Bernard Shaw (1865-1950) Dramaturg britànic.

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

JOAN LLADONET I ESCALAS

El personatge del mes de febrer és fill de Pedro Lladonet Obrador de can «jardins» i de Francisca Escalas Ginard de can «botoner», és casat amb n'Antònia Riera Garcias de can «Sion de sa llet» i té tres fills. La filla major estudia segon a l'Escola Universitària del Professorat de Palma, el fill segon estudia primer de Medicina a la Universitat Central de Barcelona i la filla tercera estudia 3.er de BUP. Té un germà pagès i ramader que viu a Campos.

Va néixer l'any 1943 i als 10 anys ja no anava a escola, sinó que vivia en el camp i anava a fer classes com a de repàs amb l'amo en Toni «ronquet». Per casualitat i unes circumstàncies estranyes va quedar lliure una plaça de becari de l'Ajuntament de Campos que pagava tots els estudis de Batxillerat, inclosos els llibres. Es va preparar, s'hi va presentar i va guanyar la beca. Això li va permetre fer el Batxillerat Elemental i Superior a Campos. Després va estudiar Magisteri com a alumne lliure. Una vegada acabada la carrera va fer un any de comptable a una empresa de sanejament, calefacció i electricitat a Palma. Després ha estat 13 anys fent classes al col·legi de Montision dels jesuïtes de Palma i durant els darrers 5 anys va estudiar la llicenciatura de Filosofia i Lletres, secció de Pedagogia a la Facultat de Palma. Una vegada acabada la llicenciatura va aprovar les oposicions de Magisteri i ha treballat dos anys al col·legi públic de La Soledat, de Palma; un any a Sant Llorenç des Cardassar, un any a Calvià i des de fa 10 anys treballa al C. P. Rafal Vell, de Palma, en el que ha fet uns quants anys de Cap d'Estudis i en els dos darrers anys, de director.

L'orgull de treballar en aquest Centre està marcat pel fet que fan tot l'ensenyament en la llengua de la nostra terra, la llengua catalana, com a qualsevol país lliure del món.

Els estudis de Filosofia i Lletres li serveixen per fer-li caure una bena de davant els ulls i descobreix la nostra terra, la nostra cultura, la nostra llengua, la nostra història i la nostra nació, clarament de nissaga catalana i no castellana, com fins llavors s'havien entossudit en fer-li creure.

Per tant l'estudi de totes aquestes qüestions faran que arribi a ser professor de Llengua catalana i que més envant faci classes de català a l'escola, cursos de català per a adults als barris de Palma, des de l'Obra Cultural Balear, que en aquests moments hi realitzi tasques de coordinació i que tengui oportunitat de treballar en diferents grups per fer material de treball i estudi del català.

Així, formant part del Seminari de Didàctica del Català de l'ICE de la UIB i de la CENC, ha fet tota la col·lecció CALIDOSCOPI de llibres per a l'PEGB des de 2on. fins a 8è. (Llumeneret Blau, Alimara, Llanterna, Neó, Deiol 1, Deiol 2 i Deiol 3) amb les corresponents guies d'assessorament per als mestres i dins l'Obra Cultural Balear ha format part i ha coordinat dos grups de treball per realitzar material de català per a adults, primer i segon nivells (Giny 1 i Giny 2) i les seves corresponents guies orientadores i cassette de suport a la llengua oral, llibres que també serveixen i s'utilitzen a BUP, a FP o a Reforma. En aquests moments treballa amb el grup que integra el Seminari de Didàctica en el projecte PLENAMAR i que està format per quatre col·leccions (Mar de sons, Mar de mots, Mar de fons i Mar de jocs) de llibres de didàctica i recursos per a l'ensenyament del català, especialment fets per als professors de qualsevol nivell, i que pròximament en seran presentats un quant per la Direcció General d'Educació de la Conselleria de Cultura que és la Institució que subvenciona aquest projecte.

En Joan Lladonet i Escalas és una d'aquelles persones que viuen intensament i amb un gran amor la seva professió, tot i que li ha tocat haver-se de moure dins un terreny que a més d'un ja l'ha fet descoratjar-se i abandonar la lluita pels seus ideals. La pedagogia del català a Mallorca i els seus esforços per retornar al nostre idioma la dignitat que es mereix com a qualsevol altra llengua són les il·lusions

d'en Joan. Durant aquesta entrevista estic ben segur que deixarem moltes qüestions sense tractar i que haurien estat tan interessants com les que podeu llegir a continuació. Així i tot, crec que si dediqueu un poc del vostre temps a llegir amb atenció el que ens explica en Joan trobareu aclarides bastantes qüestions que ens afecten molt més del que normalment pensam. D'altra banda he d'acceptar que

l'experiència de comunicar-me amb ell ha estat molt enriquidora i agradable, com la sensació que vius quan un matí de primavera t'aixeques i obris la finestra que dona a un gran jardí i t'impregnes d'unes sensacions que et deixen com a nou.

He decidit que no serà la darrera vegada que durem en Joan a les pàgines de RESSÒ perquè una font d'informació erudita i

d'idees clarificadores com és ell s'ha d'aprofitar. Quedam per tant, en que tornarem tenir-lo a les nostres pàgines, i quan més aviat millor. De moment, aquí teniu el resultat d'unes quantes hores de feina conjunta. Cercau un lloc tranquil i sintonitzau bé l'ona, que venen temes sucosos.

Segueix ➡

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

— **Per quines circumstàncies te'n vares anar de Campos?**

— Perquè just quan havia acabat el servei militar vaig trobar feina de comptable a Palma, feina que no tenia a Campos. Un any més vaig trobar feina a Montisón, de Palma i ja em vaig decidir a viure a Palma. Quan vaig fer oposicions 14 anys després de viure a Palma, ja no em vaig plantejar la tornada al poble.

— **Des de la teva experiència en aquest terreny, ens pots resumir la situació i les perspectives a curt termini de la llengua catalana?**

— La situació actual és que vivim en una societat no completament alfabetitzada, però que exclusivament ho ha estat en castellà, en una societat fortament materialitzada que ha après que els molts doblers són els que donen prestigi, que la quantitat de parlants d'una llengua és el que dona categoria a aquest idioma i les pessetes que es puguin guanyar a través del coneixement d'una llengua passa davant de tot. Però tam-

bé és una societat que pretén normalitzar l'única llengua pròpia d'aquesta terra, l'única llengua pròpia dels nostres avantpassats, l'única llengua pròpia que usaríem en tots els àmbits si no fos estat per la invasió i la irrupció en aquesta terra de la corona castellana.

El problema està en la possibilitat o impossibilitat de dur a terme aquesta normalització i també en la voluntat dels que han de fer viable aquest procés.

Les perspectives a curt termini venen marcades per la manca de voluntat de molts que haurien d'empènyer cap a aquesta normalització:

- Són encara molt poques les escoles que fan ensenyament en català.

- Tenim quatre diaris i cap dels quatre té voluntat de normalitzar-se.

- La majoria d'emissores de ràdio que arriben a tot Mallorca tampoc duen camí de normalitzar-se.

- Les cadenes de TV que arriben en català a Mallorca és gràcies a la iniciativa dels ciutadans i no de les Institu-

cions, etc.

Bé, i doncs, les perspectives a curt termini, no són massa optimistes, crec que una o dues generacions són les que hauran de passar per saber si es realitza veritablement la normalització lingüística o si s'arriba al que han volgut durant més de dos segles i mig els governants enpanyols, a la substitució lingüística del català pel castellà.

— **Som al punt de poder dir que el perill de supervivència de la llengua és qualche cosa immediata?**

— Depèn del concepte d'immediatesa i depèn de per a qui. Si la nostra societat està formada per conjunts de persones, s'ha de dir que aquest procés de desaparició de la llengua va esser posat en marxa per moltes d'aquestes persones, que decidien parlar als seus fills en castellà, per a aquestes famílies el risc de supervivència de la llengua havia arribat d'una forma immediata. En la forma que aquesta conducta s'estengués a tots els conjunts de persones que formen la societat, la desaparició de la nostra llengua seria immediata. Esperem que aquesta tendència s'aturi i es torni de sentit contrari, que és l'única forma real de que s'arribi a la normalització i a una supervivència més o manco indefinida de la nostra llengua. El que està clar és que aquest risc a Campos és molt llunyà, però a Palma no ho està tant i no hem d'oblidar que Ciutat marca les pautes als altres pobles o ciutats, encara que sigui d'una forma no volguda o inconscient.

— **Quins motius o quines tendències existeixen per rebutjar, certs mallorquins, l'ús a nivell literari o estàndard de l'idioma?**

— Si hem de parlar clar i et refereixes al fet que encara

hi ha gent que vol que es parli tal i com ho fan ells i que qualsevol parlar diferent és una llengua diferent, només podrem parlar de motius d'ignorància i d'analfabetisme. El fet que molta gent hagi cregut que el mallorquí no era el mateix que el català és un fet molt normal després de molts d'anys de persecució de la nostra llengua, molts d'anys d'inculcar als ciutadans el verí que els habitants del Principat de Catalunya eren males persones, separatistes, traïdors, mals patriotes, etc., i el fet que no s'informàs ni s'educàs l'aspecte que qualsevol llengua té diferents registres més formals o informals (una persona no parla igual amb els amics que quan està fent una conferència) que té diferents varietats geogràfiques o dialectes (no parla igual un felanitxer que un campaner, o un pollencí, o un menorquí, o un eivissenc). En canvi la nostra situació va ser tan irregular quant a l'aprenentatge de la llengua castellana, que apreníem a l'escola el registre formal en castellà i usàvem el registre informal a la família i entre els amics, en català, en mallorquí o en campaner, o el que li vulgueu dir. Ens va passar el que els ha passat a tots els pobles colonitzats del món, que són els únics que no han pogut aprendre la seva llengua en tots els seus registres. Existeixen més diferències entre un parlant andalús, un burgalès o un colombià que entre un mallorquí, un castellanenc i un barceloní. La diferència està en que els primers no es qüestionen el nom de la llengua i nosaltres, sí.

També existeixen intencionalitats polítiques de defensa del castellà, és el cas del valencià. Tots els que defensen que el valencià no és català,

solen fer aquesta defensa en castellà; igualment ha passat aquí. Conscient o inconscientment se sap que quan més s'esquarteri una llengua o un poble, més possibilitats de anihilar-lo, fer-lo desaparèixer, deixar-lo en el no-res.

— **Com veus i t'expliques la problemàtica de la fàcil submissió del catalanoparlant de Mallorca davant els castellanoparlants?**

— Aquesta és la conseqüència d'unes normes forànecs ben estudiades i que ens arriben de ben enfora; el monarca castellà Felipe V ja deia: «se procure mañosamente ir introduciendo la lengua castellana en aquellos pueblos» o «... para que se note el efecto sin que se note el cuidado». O en el nostre temps ensenyar-nos que era una falta d'educació no parlar en castellà, o dir-nos que parléssim en cristià o que no parléssim en polac (poble perseguit pels nazis hitlerians), etc. És el mateix efecte que rep l'esclau quan el renya el seu senyor, que procura rectificar la seva actuació per esser agradable al seu amo i que la pròxima actuació es vegi premiada amb una mostra d'assentiment. Totes aquestes qüestions es van infiltrant en el nostre cervell i aconseguen que els mallorquins ens haguem habituat a canviar d'idioma cada vegada que sentim parlar en castellà. Aquesta distorsió continua fins que quan s'entra en un lloc desconegut, ja es parli en castellà per por de no haver de canviar després. Això fa que també molta gent per por a esser tenguda com a de poble (com si això no hagués d'esser un orgull), quan van a Palma automàticament estan disposats a canviar d'idioma.

Fa falta un canvi important en l'actitud per comprendre que la mare de cada

un, és la millor només per ser la teva; la història de cada un no és canviable ni modificable, per tant no és menyspreable tampoc la llengua que hem mamat quan érem petits, perquè és la nostra i perquè tots els pobles lliures del món es presenten davant el món en la seva llengua i això no té preu. Aquesta és la consciència que ens falta adquirir.

— **En quines situacions acceptaries l'ús del castellà a Mallorca?**

— En les mateixes situacions que un andalus, un extremeny o un madrileny acceptàs l'ús del català a la seva terra.

— **Què li diries a un castellanoparlant que vengues a viure a Mallorca?**

— Que se volgués interessar per la cultura, la història, la llengua i pel poble que l'acull amb els braços oberts i que vengués amb la mateixa mentalitat que si se n'anàs a fer feina a Alemanya, a França o a Anglaterra, que si anant a aquells països només tardaria tres mesos a poder-se entendre amb aquella gent, i doncs, que aquí fes el mateix. No li diria res més que el que estaria disposat a fer jo si me n'anàs a viure al País Basc o a Galícia.

— **He sentit ja unes quantes vegades que el futur de Mallorca és plurilingüe, què en saps?**

— Segurament si la Mallorca del futur només ha de viure del turisme (i això és no tenir gaire futur), és clar que serà molt necessari el coneixement de moltes llengües, però d'una forma individual i personal. Tots els pobles del món es presenten davant els altres amb una sola llengua, encara que el 80% dels seus ciutadans en coneguin tres o quatre cada un; i aquest és el quid de la qüestió, en quina llengua apareixem davant el món els mallorquins, en aquest

moment? La resposta és òbvia, en castellà. I no hauria d'esser així. Un país plurilingüe socialment és impossible, el que és possible és un país monolingüe català, els habitants del qual coneixen moltes llengües. Aquest hauria d'esser el futur de Mallorca.

— **En quines circumstàncies estaria garantida la supervivència i renaixement de l'idioma?**

— Segons el que ha passat històricament a la majoria de pobles del món i des del punt de vista de la Sociolingüística, només sobreviurà el català si es converteix en l'únic idioma oficial dels Països Catalans. No tan sols no existeixen pobles plurilingües, sinó que tampoc existeixen pobles bilingües. L'etapa bilingüe sempre és una etapa de transició, més o menys llarga, cap al monolingüisme. Per tant una vegada que sabem això, haurem d'escollir si volem que d'aquí un cert temps siguem monolingües en català, en castellà o en anglès. Ha de quedar clar per tant, que la supervivència del català a llarg termini, només és possible dins el monolingüisme.

— **Per què és important recuperar o no deixar perdre una llengua?**

— Perquè és important recuperar o no deixar perdre una cosa que és teva; perquè és important recuperar o no

deixar perdre el patrimoni històric; perquè és important no deixar perdre la cultura; perquè és important recuperar i no deixar perdre les tradicions; perquè és important recuperar i no deixar perdre la memòria dels nostres avantpassats; perquè és important recuperar i no deixar perdre un familiar que està malalt; perquè és important recuperar i no deixar perdre les nostres senyes d'identitat; perquè és important recuperar i no deixar perdre l'orgull d'esser qui som; perquè és important recuperar i no deixar perdre el que no han volgut perdre els filipins, els indis, els lituans, els eslovens, els croates, els estonians, etc. pobles que estan orgullosos de la seva llengua i perquè és important que tornem a sentir la necessitat de conservar una de les nou llengües romàniques que queden en el món i que provenen d'una de les llengües més cultes que ha existit, el llatí. A més com han dit altres persones més importants: mentre tinguem la llengua tendrem la nació; si perdem la llengua deixarem de ser un poble, quedarem absorbits per un altre.

— **Globalment, anam cap a una Europa dels pobles o d'estats?**

Segueix ➡

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

— Malauradament anam cap a una Europa dels Estats, una Europa artificial, perquè així ho volen aquests Estats, que prefereixen tenir els pobles oprimits i dormits, abans que fer una europa natural, conformada per tots els pobles que realment la formen. S'aplica la teoria que quan més grans siguin els Estats seran més forts i poderosos, això per tant implica un món violent, belicós i sempre en perill de guerra; i s'oblida l'altra que diu que els pobles quan més forta tendran la seva personalitat desenvolupada i més lliure, més podran aportar a una Europa gran i pacífica, però és clar, això implica un món pacífic, que pareix ésser que no deu convenir.

— **En el fons, som els mallorquins els responsables primers de la situació idiomàtica?**

— És clar que no. Ja he anat explicant les causes del perquè reaccionam tal com ho feim. En la mesura que els mallorquins ignoren que amb el seu comportament ajuden a fer desaparèixer la seva llengua, no en poden ser responsables. A mesura que aquest coneixement es vagi estenent i ho arribin a creure i a comprendre, anirem agafant un grau més gran de responsabilitat. De totes formes, tots els que coneixem com han anat aquestes qüestions de persecució de la llengua catalana, sabem que els responsables d'haver-la arraconada fins al punt de posar-la en perill de desaparició, aquests i solament aquests seran els responsables de la situació que tenguim en cada moment determinat de la història. I aquests responsables són els responsables polítics, administradors de la nostra terra, la nostra economia i la nostra cultura.

— **Fa anys vaig llegir que uns sociolingüistes parlaven d'autoodi i complexe d'inferioritat de les persones integrants de les minories oprimides. Coneixes aquest fenomen?**

— Clar, aquesta seria una de les causes que podria contestar la pregunta anterior sobre la «submissió». Però anem a explicar aquest fenomen. Quan en un moment determinat de la història, els negres se n'adonen de la seva discriminació, o de la seva

— **El català només sobreviurà si es converteix en l'únic idioma oficial de la nostra terra. . .**

condició d'esclaus, o dels maltractes que reben a causa del color de la seva pell, comencen a odiar l'haver nascut negres i comencen a odiar-se a ells mateixos (autoodi); troben que els blancs són éssers superiors, qüestió que els inculca aquest sentiment d'inferioritat (i no complexe, ja que el complexe és una malaltia) i per sortir-ne comencen a emblanquinarse, intenten ésser menys negres, es pinten, etc. això exactament ha passat amb aquell pare que no ha aprovat a Madrid les oposicions a notari i ha quedat convençut que la culpa era per ésser mallorquí i no saber suficient castellà, per tant ha començat a odiar la seva llengua i ha agafat un sentiment d'inferioritat respecte a la gent

de parla castellana. Això ha fet que hagi decidit que els seus fills no tinguin el mateix problema, i per tant, els parla en castellà.

Aquest mateix fenomen fa que molta gent canviï de llengua per no haver de tenir conflictes que el deprimeixen. Tots sabem que si durant una temporada provam d'anar per tot en català, tendrem una sèrie de conflictes, un darrera l'altre, i, per tant, per evitar-los, anam pel món parlant en castellà.

— **Quines coses es fan correctament a nivell institucional, tocant la normalització lingüística?**

— Crec que ja ho he deixat bastant clar: totes les coses que es fan per posar al seu lloc el català com a llengua única pròpia i oficial, es fan correctament; les altres, les que impedeixen aquest fet, són incorrectes. Que cadascú analitzi, observi i jutgi, que ja segurament hem aconseguit un grau de maduresa suficient, per saber que el que es fa no és suficient, en absolut.

— **De Ciutat estant, com veus la marxa que duim a Campos: economia, cultura, etc.?**

— Em sap greu haver de llegir continuament que el poble que ha viscut tradicionalment a partir de l'agricultura s'empobreix, que unes quantes empreses importants fan fallida, que els pagesos abandonen el camp en massa, que els ramaders no cobren o els fan la vida impossible, que les ametles ja no importa que es cullin, que les tapareres s'omplen de flors, que l'única sortida que ens queda és anar a servir els estrangers. Ja abans he assenyalat que dependre solament del monocultiu del turisme és molt perillós, que és necessari desenvolupar el sector primari i el sector se-

cundari; que segurament fa molts d'anys que s'haurien d'haver invertit uns doblers per estudiar amb els tècnics corresponents unes sortides a aquesta previsible crisi. Supòs que igual que amb els problemes de la llengua, encara s'hi és a temps. Necessitam invertir molts de doblers en el camp per fer-lo tornar rendible i que les persones que hi facin feina tinguin un nivell d'estudis agraris equiparables a qualsevols estudis de tècnic de Formació Professional.

Quant a la cultura, pens que hi ha un resorgiment clar, el grup de persones que treballa amb tant d'entusiasme en aquesta revista n'és un exemple ben clar, el que comenci a haver-hi molta gent preocupada per la nostra cultura, que per primera vegada hagi nascut amb tanta força el nacionalisme dins aquest poble, que l'escola que duu el nom del gran lingüista campaner Joan Veny faci l'ensenyament en català i que la delegació de l'Obra Cultural Balear vagi organitzant bastants d'actes culturals, són símptomes de bona salut, que jo només puc desitjar que es conservin i que augmentin.

L'espai no dona per més, i haurem de tallar aquí el contingut de l'entrevista. Seria bo que tot el que ens ha explicat en Joan Lladonet no quedàs arraconat i inservible dins qualque raconet de la nostra ment. Crec que qui realment vulgui meditar i dialogar amb els amics damunt aquesta temàtica disposa, amb aquestes planes, d'una molt bona documentació.

Gràcies, Joan, en nom dels lectors de Ressò per aquesta aportació tan interessant.

Joan Adrover i Mascaró.

A SANT BLAI SENSE FUM! : UN ÈXIT

Jaume Lladó.

Més de tres-cents ciclistes pregueren part a la cicloturistada «A SANT BLAI SENSE FUM!», organitzada per l'Ajuntament de Campos, els Amics de Sant Blai, el Ràdio Club Cultural Campos, l'Obra Cultural Balear, la Parròquia de Sant Julià i el Patronat Municipal d'Esports, (el passat diumenge dia 9), superant àmpliament les previsions dels organitzadors.

Tot començà quan, un poc abans de les nou del matí, els ciclistes començaren a arribar a la Plaça dels Tres Molins, i des d'on, amb una gran puntualitat, iniciaren el recorregut de quasi vuit quilòmetres que els portaria a l'Oratori de Sant Blai. Aquesta gran puntualitat fou la causa de que alguns inscrits no gaire dematiners es trobaren amb què la comitiva ja havia partit quan ells arribaren al lloc de la concentració.

Després d'atravesar el poble de dalt abaix, la cua de ciclistes enfilà la Rambla, passà davant la Plaça de d'olivera i, creuant la carretera de Felanitx agafà el camí de Son Xorc per, després, anar cap a la carretera de Santanyí, travessar-la i arribar a Sant Blai, on fou servit un berenar per part de l'organització, consistent en coca, amb verdura i dolça, vi i refresc. De coca, per cert, no n'hi va haver per qui en va voler, possiblement degut a que es varen juntar a la berenada alguns espontanis que no s'havien inscrit prèviament.

A partir d'ací cadascú va prendre per son vent, alguns passejant pels jardins i altres entrant a l'oratori per assistir a la missa.

Cal destacar la gran labor realitzada pel radioaficionats del Ràdio Club Cultural Campos que, amb els seus aparells radiofònics dugueren a terme, juntament amb efectius de la policia local, les tasques de control de la bicicletada.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

N'ANTONI CONTRERAS I MAS, PREMIAT PER LA FUNDACIÓ URIACH.

voca cada any aquests premis d'investigació històrica de la medicina.

El Doctor Contreras ha explicat a RESSÒ que el material històric per enllestir aquesta obreta l'ha obtingut de l'Arxiu del Regne de Mallorca (Palma de Mallorca) i de l'Arxiu de la Corona de l'Aragó (Barcelona).

Aquest metge psiquiatre campaner, entrevistat per RESSÒ el mes de gener dins la secció **El Personatge del mes**, ha estat guardonat amb un premi d'investigació. «La formació professional dels cirugians i dels barbers de Mallorca durant els segles XIV i XV» és el títol del treball que n'Antoni Contreras va presentar a la convocatòria anual de la Fundació URIACH. Dels 16 treballs presentats, provinents de tot l'Estat, el d'aquest campaner va obtenir el 1er. premi. Aquesta fundació con-

Aquesta Convocatòria és per a metges, però també n'hi ha una altra de la mateixa Fundació per a estudiants de medicina, i fa 14 anys n'Antoni Contreras ja va guanyar un primer premi dins la secció per a estudiants. El treball era «Legislació front a la pesta a la Mallorca baix medieval».

No estarem gaire mesos a tornar tenir aquest psiquiatre explicant-nos amb més detall la seva afició per a la investigació històrica de la medicina a Mallorca. De moment, enhorabona i endavant!

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

I CENTENARI DE LES MONGES DELS S.S.C.C. CLOENDA I ECLOSIÓ. . .

Pere Ollers i Vives.

Permeteu-me, encara que sia a mena d'introït, jugar un instant amb les paraules. Cloenda, segons un Diccionari d'ús corrent, és, pel que aquí ens interessa, «part final amb què hom conclou una dissertació, una conversa, etc». Ecllosió, aiximateix, és «l'acció d'aparèixer o manifestar-se».

M'agrada poder parlar clarament d'ecllosió, de les manifestacions del I Centenari de la Fundació de les Monges dels Sagrats Cors..

Però també haurem de parlar de cloenda, d'acabament d'aquest Any especial, sobretot, per Campos i per la Congregació.

Quan al final s'ha de dir aviat que tot acaba i tota obra humana ha d'acabar. Té coses molt positives: reflexió del que hem fet i no hem fet, de les maneres de fer, de l'eficàcia, copsar l'esgotament que ens du quasi a les acaballes, i, més encara, copsar l'exhauriment de les forces del grup, o dels altres, o del mateix Poble. Acabar és, es vulgui o no, morir, tancar una porta amb la clau de la memòria i avui, gràcies als bons fotògrafs, amb la clau de la fotografia i l'audiovisual.

Manifestacions presents i futures del I Centenari n'hi ha de ben evidents, malgrat els ingrats i els decebuts, malgrat, també, les nostres limitacions, les del Poble i les pròpies: la dedicació de la Congregació a Campos (quantes hores no es veuen i quantes coses no passen desapercebudes); la dedicació específica de les Monges a la Residència; l'escultura o Monument de la Mare Fundadora (o Sa Mestra Casesnoves); i sobretot,

l'agrupament de moltes persones (joves i majors, ex-alumnes, nins i nines, autoritats i Poble) en un sol objectiu (breu, si es vol, però suficient per a demostrar la capacitat d'organització d'una gent, d'uns grups, d'una Congregació, d'un Poble). És clar que hi ha aspectes d'aquest agrupament que s'han de millorar i altres potenciar. Encara no hem perdut el vici de «mirar el què diran» o de «fer veure que la Mare de Déu nom Joana»; o el de parèixer més que els altres. En això, Sor Maria Rafela podria ajudar-hi un poquet: i seria un altra gran manifestació.

I que he fet llarg? «Només es veu amb el Cor»; parl també des de la Fe. Pens que la meua adhesió —no d'ara— al Centenari ha estat i és, com la de tants (encara que no tots), una adhesió incondicional a la Congregació de les Germanes dels Sagrats Cors. Adhesió que neix d'una coneixença important arran de les preocupacions per Campos i per la Pa-

rròquia, amb què hem mala-vejat juntament amb molts d'altres, des del Rector —persona important pel Centenari— als catequistes, passant per tantes persones anònimes que han fet possible aquest seguit d'actes i celebracions.

D'altres, de forma més o manco subtils i de vegades grolleres, han criticat i segueixen criticant. I també assumesc, si cal, la part que em pertoca. Així i tot allò més feridor és la manca de respecte per la figura de Sor Maria Rafela i la de les Monges.

El 29 de gener de 1992 es tanca una petita i normalíssima etapa de la vida de la Congregació i de Campos. Serà interessant de parlar-ne d'aquí a uns anys.

LA REGIDORA MAGDALENA RIGO NEGA LA SEVA PARAULA ALS LECTORS DE RESSÒ.

Amb gran sorpresa varen rebre col.laboradors nostres una negativa absoluta, barroera i insultant per part de la Regidora Srta. Magdalena Rigo i Sbert, diuen que Delegada de Cultura. No sabem per què delegada —i, endemés, de cultura— si no vol ni manifestar-se a un mitjà de comunicació de Campos.

La convivència a un poble com Campos necessita de petits i grans detalls. Com pertot arreu necessita d'un poc de seny. No fa falta carrera per tenir educació o respecte. El tracte que va donar aquesta Srta. a un col.laborador nostre és, abans de tot, insultant per la mateixa Revista.

D'aquesta manera no

anam. —I esperam que els nostres lectors davant actituds i aptituds com aquestes sabran el que pertoca i el que significa. Al cap i a la fi, l'insult més gros és pels campaners (almanco 800) que llegeixen la Revista Ressò. Per part nostra, les bones maneres van per davant.—

Redacció.

JOANA AINA OLIVER DE CA'N JARDINS, LA PADRINA DE CAMPOS VA FER ELS 100 ANYS.

Joana Aina Oliver de Ca'n Jardins complí fa poc temps els 100 anys. La padrina de Campos. Però els seus néts i renéts li muntaren un preciosa festeta quasi per sorpresa a casa seva, al Camí de Mar on es personaren les autoritats per fer-li entrega d'una placa amb commemoració del seus 100 preciosos anys de vida, part important de la història del nostre poble.

Madò Joana, que té el cap més bo que molts de joves recorda perfectament la seva infantesa, el motiu que esmentava ella per no fer festes és la seva ceguera que no li impedeix realitzar les feines elementals, li agrada estar informada normalmet per les veïnades i les seves tres filles que la cuiden i recorda amb tristor la mort del seu fill Pere i del seu gendre Tomeu fa poc temps. La padrina del nostre poble és una doneta carregada de tendresa que expressa amb la seva alegre cara i manifesta que tot li dóna alegria. Madò Joana, el poble de Campos vos admira. Des d'aquestes pàgines de RESSÒ vos desitjam que en pugueu fer molts més.

Miquel Adrover i Monserrat.

FOTO: SEBASTIANA LLADÓ (Foto Vidal)

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids.

Consisteix en fer la carn amb la presió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

ASSEGURANCES MÈDIQUES

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyi, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

TERMALISME SOCIAL A CAMPOS A TRAVÉS DE L'INSERSO

Als banys de la Font Santa hi podran acudir persones majors per tractament reumatològic i dermatològic subvencionats per l'INSERSO que té Oficina Central a Palma, Carrer Reina Esclaramonda, devora l'INSALUT. Hi ha places concertades (tandes de 15 dies, pensió completa) pel juny, juliol i octubre. El preu és de 20.200 Ptes. No s'inclou el viatge fins al balneari. Termini per sol·licituds: 23 —eventualment—, 24 de febrer si s'hi vol anar abans de l'agost. Per més envant hi ha temps fins a finals de maig (consulta-ho a INSERSO). Si a més, estau disposats a viatjar, podeu demanar a altres balnearis de per tot l'Estat.

L'OBRA CULTURAL BALEAR PREPARA ACTIVITATS DIVERSES

Una d'aquestes és una interessant Exposició Fotogràfica. S'informarà més envant i per Programes apart. Igualment tenim en projecte algun Concert, una Taula Rodona i una Conferència. Segueixen els Cursos de Català i el de Fotografia.

QUASI TOTES LES FAMÍLIES PODEN SOL·LICITAR PRESTACIÓ PELS SEUS FILLS

D'acord amb les darreres disposicions de la Seguretat Social, s'han instituit les Prestacions Familiars per fills a càrrec de les famílies sol·licitants: per cada fill menor de 18 anys: 3.000 ptes./mes en pagaments semestrals. Per fills minusvàlids la quantia augmenta i segueix passat els 18 anys. Sol·licitau informació a qualsevol Oficina de la Seguretat Social. És un tràmit molt senzill.

ACTIVITATS DE LA CAMPANYA «EL PAÍS A L'ESCOLA»

Hi ha activitats per tots els nivells escolars. Principalment, un concurs de Treballs per BUP, COU i FP «L'Europa de les Nacions» (plaç fins dia 15 d'abril). També, un Concurs d'auques i còmics en català per a tots els nivells (fins 15 d'abril). Igualment, se celebraran les IX Jornades d'intercanvi per a estudiants de BUP, COU i FP els dies 8 i 9 de maig. Les places són limitades limitades.

PROGRAMA

«JOVES COOPERANTS» 92 DEL MINISTERI D'AFERS SOCIALS.

Com l'any passat ja està en marxa la possibilitat, sobre tot, per joves en atur i llicenciats o diplomats d'anar a treballar en la Cooperació Internacional Espanyola. Hi ha un plaç breu per sol·licitar-ho (informació a TIVE Carrer Venerable Jeroni Antich de Palma). Abans de partir es fa un curs de preparació aquí.

A SANT BLAI SENSE FUM!

Ben ver va ser aquest lema ja que molts hi varen col·laborar anant-hi en bicicleta. La Festa religiosa de Sant Blai va sortir ben lluïda per la gentada, la participació, el bon temps i el bon funcionament que presenta el grup d'Amics de Sant Blai, que ofereixen un important servei a la Parròquia i a tot el poble. Enguany, una novetat, les figuretes de Sant Blai: pareix que molts varen quedar endarrer de comprar-ne una. La restauració de l'Església ha resultat d'allò millor, ara vé el manteniment i la constant millora dels petits detalls.

JORNADA PELS CATEQUISTES A MANACOR

El propessat 7 de febrer a Manacor hi va haver una Trobada Zonal de Catequistes de tota la comarca, des d'Artà fins a Campos. El Vicari Episcopal, Mn. Umbert, va encoratjar a tots a seguir en la tasca sense por i mirant de millorar en allò possible. Hi haurà Activitats pels Catequistes interessats en Catequesi d'Adults, a Santa Llúcia dia 29 de febrer i 1 de març. Hi haurà altres activitats pel maig, a Campos.

FORMACIÓ PER TOTS ELS CRISTIANS INTERESSATS

Ha començat el 17 de febrer el II Semestre de Formació a l'Escola de Teologia (Carrer Seminari, 4 de Palma,

Tel. 71.72.77). Hi ha 4 matèries per triar: Déu U i Tri (dilluns); Pensament cristià i cultura; Escatologia (dimecres) i Evangelí de Sant Pau (dijous). Les classes son de 7 a 9 del vespre. Més informació a l'Escola.

COMENÇA LA QUARESMA

Dia 4 de març és el Dimecres de Cendra. Fins dia 19 d'abril que serà, si Déu vol, Pasqua.

COMENÇA EL TALLER DE RÀDIO

Com a primera passa per posar en funcionament la recentment municipalitzada Call Vermell Ràdio (encara no es sap si es mantindrà aquest nom o si li canviaran) la regidora de cultura del nostre Ajuntament ha organitzat un taller de ràdio que s'imparteix cada dissabte dematí des del passat dia 22 i que finalitzarà el proper 11 d'abril.

La direcció del curset està en mans dels coneguts professionals de les ones Elena de Córdova i Manolo Coeto.

Encara no s'ha fet pública la data del reinici de les emissions ni el règim de funcionament de la ràdio municipal.

ELECCIONS A L'OBRA CULTURAL BALEAR

Des del passat dia 21 de febrer l'actual i primera Junta Directiva de l'O.C.B. — Campos — està en funcions. I és que el proper dissabte 21 de març els socis estan convocats a les urnes per elegir nous directius per dos anys. Els directius que cessaran són:

President:

Pere Ollers i Vives

Secretària:

Margalida Ballester i Manresa

Tresorer:

Jaume LLadó i Jaume

Vocals:

Joan Adrover i Mascaró

Antoni Lladó i Lladó

Miquel Adrover i Monserrat

Guillem Mas i Forteza

Antònia Sitjar i Valls

Alguns d'ella sembla que es presentaran a la reelecció.

TEATRE

Sembla que l'Ajuntament ha tornat llogar el Teatre Municipal, lloc imprescindible per a poder, no només gaudir cada temporada d'alguna obra de teatre, sinó també per a poder fer ús d'un lloc de reunió quan sigui necessari. Si ho pensam bé, és l'únic lloc públic cobert i amb mínimes condicions per a poder-hi fer quasi qualsevol tipus d'activitat cultural: una còmica obra de teatre, alguna conferència interessant, qualche míting polític que ens interessi, reunions, etc. . . , i és que pareix mentida que amb quatre cinemes que tenia el nostre poble, ja només en quedi un, «Sa Recreativa», a temporades Teatre Municipal i a temporades no. Amb tot això no donam la culpa a l'Ajuntament, entre altres coses perquè no la té, i menys a l'actual consistori, que pareix que està demostrant un cert interès per tot el que és cultura al nostre poble amb el poc temps que fa que està al poder. . . emperò ens agradaria des d'aquí demanar que mentre no disposem d'un teatre nou i amb les condicions que li pertoquen, poguem, tot el poble, seguir emprant «Sa Recreativa, com a lloc podríem dir, d'Espai comú així com s'ha anat fent fins no fa gaire temps. Gràcies.

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES
 CONGELATS • FRUITS SECS
 PRODUCTES DIETÈTICS
 VINS A L'ENGRÒS
 POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30

**GENT DE LA VILA
 GABRIEL SUNYER I OLIVER**

Sec com un card, d'ulls espavilats, magritxol i pàl·lid d'estatura, Gabriel Sunyer i Oliver —el batle Forques— era un home que mirava el món amb recel i una certa eufòria que mai no anava més enllà de l'imprevist. A les festes oficials vestia el clàssic, i tòpic, jac blanc on s'hi havien brodat tots els escuts i els emblemes del **Movimiento Nacional**. Era baix d'estatura i lluïa un mostatxí blanc que li atorgava un caràcter sever i reverent. Tímid, i una mica asustadís, sabia imposar-se davant situacions difícils, encara que no sabés ben bé com se'n sortiria. Sovint mirava de cua d'ull, estirades les celles, però tenia la certesa que l'ofés seria el pretés ofensor.

D'ell se'n recorda el rictus sobri, els ulls blavencs i petitons, i les quatre paraules estrambòtiques que pronunciava quan arribava en Timoner, campió del món, anant a Felanitx; o el dia dels Reis, quan llançava caramels damunt la gentada que omplia la plaça Major de la vila, que llavors s'anomenava General Franco, amb o sense permís seu.

El batle Forques resta inserit a les pàgines planes de la menuda història local per haver estat l'home que més i millor va treballar per aconseguir que a la vila —de la qual en va ésser batle dues vegades— es dignifiqués la verdor a les

placetes i a les avingudes més cèntriques. Signava amb floritura barroca i trescava els camins forans amb una moto Guzzi mig rovellada, però coneixia tots els clots i els sotracs, estimant amb vehemència la significació dels arbres. El batle Forques tenia la sinceritat ben apresada, i aquell jac blanc que vestia a les festes era una taca de fum que amagava el seu verd color amarat per l'amistat dels colors de la vida.

d. h.

* PASTISSERIA

FORN

SBERT

C/. Siquia, 68 - Tel. 65.01.79
 CAMPOS

NOTÍCIES DE LA SALA

Plenari ordinari de dia 5 de desembre de 1991.

De l'aprovació del conveni urbanístic amb els promotors del camp de golf de Son Baco ja vos vàrem informar al passat número, per tant ara farem un petit resum de la resta de punts de l'ordre del dia.

— El PSM retirà el recurs de reposició que havia presentat contra el reglament de la Policia Local, ja que aquest havia estat aprovat inicialment i no definitivament, com donava a entendre l'acta municipal corresponent. La Corporació acordà, per unanimitat, acceptar les esmenes dels nacionalistes com a al·legacions.

— L'Ajuntament desestimà, amb els vots a favor del PP-UM, en contra del PSM i l'abstenció del PSOE, el recurs del grup nacionalista contra la compra municipal del depòsit regulador de la urbanització de sa Vinyola («El Parafís»).

— El ple va informar favorablement la declaració d'interès social per a la construcció d'una benzineria al quilòmetre 6 de la carretera Campos-Colònia de Sant Jordi. El PP-UM hi votà a favor, mentre que PSM i PSOE s'abstengueren. El nacionalista Joan Monserrat observà que «l'àrea a ocupar és molt extensa i no ens han explicat a què es destinaran els terrenys que no siguin per l'estació de servei».

Plenari extraordinari de dia 19 de desembre de 1991.

El batle proposà retirar de l'ordre del dia el punt referent a la creació d'un centre de salut a Campos, tot manifestant que el seu grup no està en contra, «però convé que abans ens assessorem en la matèria».

El ple acordà per unanimitat facultar el batle perquè cursi una petició a Delegació del govern per tal d'agilitzar el servei de l'oficina de Correus de la vila.

També per unanimitat s'aprovà organitzar la Fira de Maig 1992, sol·licitant subvencions al Govern Balear, al Consell Insular i «a altres institucions».

Plenari extraordinari de dia 30 de gener de 1992.

La sessió plenària constà d'un total de desset punts, dels quals podríem destacar el recurs del PSM contra el conveni urbanístic de Son Baco, l'aprovació inicial del pressupost municipal pel 1992, el lloguer de «Sa Recreativa» i l'elecció de jutge de pau i substituït.

El regidor nacionalista Joan Monserrat manifestà la seva disconformitat amb la ubicació de la depuradora a terrenys d'en Joan Danés (firmant del conveni, juntament amb la promotora del golf, Falcon Ranch, S.A.), ja que, segons ell, «la ubicació de la depuradora de Campos no ha d'estar condicionada als interessos d'una empresa privada». Monserrat deixà constància de la seva preocupació pel consum d'aigua i les conseqüències que pot suposar el golf pel medi ambient, recordant, al mateix temps, que «s'hauria d'esperar a que es resolgués el contenciós contra la declaració d'interès social del camp de golf» per part del C.I.M.

El representant del PSOE, Pere Escalas, indicà «no estar en contra del golf, pels llocs de feina que suposa per Campos, però consider que s'haurien d'haver aconseguit més doblers de contrapresentació».

El PP-UM no va replicar, ja que, segons Rafel Mas, «ja vàrem contestar en el seu moment». Finalment, es rebutjà el recurs dels nacionalistes amb el vot favorable del PP-UM, el contrari del PSM i l'abstenció del PSOE.

El ple acordà, per unanimitat, llogar Sa Recreativa per destinar-la, com fins ara, a Teatre Municipal, una vegada subsanades, segons el batle, les deficiències que havia denunciat el PSM.

L'Ajuntament aprovà inicialment el pressupost per l'any 1992, que puja a la quantitat de 509.567.568 pessetes. De les partides podríem destacar la tercera fase de les obres de subministrament i sanejament de Sa Ràpita, amb 149.824.970 pessetes; les festes populars, amb 14 milions; les inversions en activitats culturals, amb 10 milions; les despeses en activitats esportives, amb 11.830.500 pessetes; les retribucions del personal municipal, al marge de les corresponents a la Policia Local, amb 37.860.000 pessetes, etcètera.

El nacionalista Joan Juan Pons observà que «és un pressupost massa poc valent, fet molt a la baixa». Joan Pons destacà l'existència d'una sèrie de partides obertes, que inicialment només compten amb 1.000 o 100 pessetes, «la qual cosa fa que siguin uns pressuposts molt mòbils, i no se sap quina partida es triarà a l'hora de fer una intervenció, no hi un ordre de prioritats».

El regidor del PSM assenyala també que «hi haurà presses a l'hora d'elaborar projectes i va fer referència a determinades partides, com Cultura, remarcant que no s'especificava com es gastaran els 10 milions pressupostats».

Pere Escalas considerà el pressupost «bastant realista, tirant a la baixa, ja que s'ingressarà més del previst, i això suposarà una quantitat a disposició de l'equip de govern per a fer el que vulgui». Escalas afirmà que li pareixia bé l'existència de partides obertes, i criticà les institucions, com el Govern Balear, que han de donar les subvencions, «ja que no especifiquen ni què donaran ni a què hauran d'anar destinades».

Finalment, el pressupost va ésser aprovat amb els vots dels conservadors, mentre que el PSM hi votà en contra i el PSOE s'abstengué.

Per unanimitat s'acordà elegir jutge de pau a Sebastià Melià Barceló, i, amb l'abstenció de l'oposició, es designà el director de «Sa Revista», Andreu Prohens Vicens, com a substituït del jutge. Ressò dóna la més cordial enhorabona per aquest nomenament al nostre apreciat col·lega.

Plenari extraordinari i urgent de dia 30 de gener de 1992.

Acte seguit del ple extraordinari, se celebrà una segona sessió, aquesta vegada de caràcter urgent, on el batle proposà l'adquisició d'uns terrenys per destinar-los a Institut d'Ensenyament Secundari, ja que els prevists a les normes subsidiàries valen quasi 27 milions de pessetes.

Analitzats els informes tècnics favorables s'acordà, per unanimitat, adquirir una parcel·la de 30.500 metres quadrats, situada a la carretera de Sa Ràpita i

propietat de Damià Verger Rigo, a canvi d'un solar a la urbanització d'es Tancat, 3.000.000 de pessetes i les despeses de notaria. El solar, d'una extensió de 600 metres quadrats, ha estat valorat en uns 7 milions de pessetes.

Plenari extraordinari de dia 11 de febrer de 1992.

Cinc mesos després que l'Ajuntament anul·lès la concessió dels «xiringuitos» a José Patricio Piris, per una sèrie d'irregularitats, com a falta dels corresponents informes jurídic i econòmic, va ésser duita a ple una altra vegada l'adjudicació dels sis bars de les platges campaneres.

L'Ajuntament tornà aprovar, amb el vot a favor del Partit Popular-Unió Campanera i en contra del PSM i PSOE, adjudicar tots els «xiringuitos» a en «Tito» Piris, durant un període de 12 anys, per la quantitat anual de 29.500.000 pessetes. Aquest període comença a comptar des de l'any passat, ja que la concessió ha estat feta ara al no ser vàlida la del maig de 1991, i per tant és pot dir que, si no hi ha res de nou, en Piris tindrà els «xiringuitos» fins l'any 2002.

El portaveu del PSM, Sebastià Covas, centrà la seva intervenció a l'aspecte econòmic, no sense deixar de comentar que l'oferta de Piris, feta «en nom propi o en representació de servicions y Suministros Playa, S.L.», «indueix a confusió i, segons la llei, aquell que indueix a confusió no se'n pot beneficiar».

Covas reconegué que estava d'acord amb alguns punts de l'informe realitzat per l'assessora econòmica de l'Ajuntament, «però no amb les seves conclusions». Segons el regidor nacionalista, amb l'adjudicació dels sis bars a «Tito» Piris l'ajuntament perd més de 30 milions de pessetes en 6 anys (la majoria de les millors ofertes, cap d'elles d'en Piris, és per aquest període de temps).

Pel que fa als «xiringuitos» de Sa Ràpita i Es Murters (Ses Covetes), on només en Piris hi havia ofertat, el portaveu nacionalista rebutjà que haguessin de quedar sense adjudicatori (en Piris els volia tots o cap), «sinó que es podrien subhastar de bell nou o procedir a la contractació directa, sistema que no ens agrada gaire, però que no és desconegut per aquest equip de govern».

Covas observà que «les ofertes de futures adjudicacions hauran d'ésser,

suposadament, més elevades ja que no s'hauran de construir els «xiringuitos», per la qual cosa es mostrarà partidari de donar la concessió per més pocs anys.

El batle, Sebastià Roig, replicà al PSM assegurant que «estam decepcionats, és curiós veure que el PSM fa una valoració política d'un informe econòmic». Sebastià Covas havia afirmat abans que el PSM estava decepcionat amb l'informe de l'economista. Roig digué que «el PSM no és coherent, quan ha votat en contra del camp de golf de Son Baco que suposa 90 milions de contrapresentació per l'Ajuntament».

El batle es manifestà partidari d'«un turisme de qualitat que no un d'espardenya». Sebastià Covas assegurà, per la seva part, que els «xiringuitos» i el camp de golf són dues coses diferents. Nosaltres no hem votat en contra del golf sinó del conveni urbanístic, un poc precipitat i que pot suposar conseqüències imprevisibles més que un benefici». Per contra, criticà la postura de l'equip de govern, al qual qualificà d'«incoherent», ja que, segons Covas, «menysprea uns doblers per l'Ajuntament».

Roig observà que «haviem de prendre una mesura i hem tengut en compte la part social. A més els «xiringuitos» han tengut menys clients enguany, i nosaltres ens hem basat en els informes. Hi ha hagut transparència total».

El regidor del PSOE, Pere escalas,

assumí els arguments del PSM, i qualificà l'informe econòmic de «molt discutible». Escalas afirmà que «les millors ofertes suposaven un ingrés quasi superior en 6 anys que la de Piris en 12 anys». En Pere «Balancer» indicà que «l'informe pareix que està fet cara al senyor Piris».

L'informe econòmic esmentat pels polítics ha estat redactat per Maria Antònia García Sastre, assessora econòmica de l'Ajuntament. Segons reconeix l'estudi, les ofertes presentades per José Piris, sis en total, una per «xiringuito», no són les millors.

García reconeix que, les diferències oscil·len entre un 7 per cent i un 20 per cent, però considera millor una oferta per 12 anys que no una per menys temps perquè «la previsió de la conjuntura turística és desfavorable, el senyor Piris manté el mateix preu fins d'aquí 12 anys i les obres es revaloritzaran més que l'increment de l'IPC (Índex de Preus al consum)». L'economista diu que si l'ajuntament no hagués donat els «xiringuitos» a Piris ningú construiria els de Sa Ràpita i Es Murters (edificats l'any passat).

Finalment assenyalar que, segons l'estudi de l'assessora municipal, val més una concessió per 12 anys, encara que suposi més pocs doblers per l'ajuntament, que no una per 6 anys.

Redacció.

CUINES SANZ

Dugui'ns les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8 • TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

CENTRE DE FORMACIÓ OCUPACIONAL MIGJORN

Carretera de Campos, s/n. • Km. 0 • Tel. 66.08.37 • LLUCMAJOR

El Centre de Formació Ocupacional Migjorn deu l'assistència a un estudi realitzat per l'INTRESS (Institut de Treball Social i Serveis Socials), que va fer palesa la manca d'un centre d'aquestes característiques, atès que hi havia un gran nombre de minusvàlids psíquics a Lluçmajor i als pobles més propers.

Per això, l'INTRESS va presentar un projecte al Ministeri d'Afers Socials perquè el creàs.

El dia 22 de desembre de 1989 es va inaugurar el Centre Migjorn. En un principi estava signat a un local llogat per l'Ajuntament. Des del setembre de 1991 es va traslladar al Molí d'en Gaspar, ja que «Sa Nostra» el va cedir a l'Ajuntament per 30 anys i aquest ens el deixa ocupar.

Actualment al Centre hi vénen 21 joves, tots majors de 16 anys (ja que a partir d'aquesta edat poden fer feina), de diferents pobles: Porreres, Montuïri, Algaida, Manacor, Felanitx, Santanyí i Lluçmajor, per tal com el centre té una furgoneta per fer el transport.

Aquest Centre té com a objectiu principal la integració laboral dels minusvàlids psíquics a empreses ordinàries. Per tant, la nostra tasca va en dues direccions: per una part, la formació laboral dels assistents al Centre i, per l'altra la promoció del treball d'aquests joves a empreses i el seu suport.

FORMACIÓ LABORAL DELS MINUSVÀLIDS.

Al Centre Migjorn s'ensenyen els tallers de fusteria, jardineria, neteja i auxiliar administratiu, mitjançant els quals, a més d'aprendre les tasques pròpies de cada un d'aquests oficis, es pretén que els joves adquireixin uns hàbits laborals (puntualitat, assistència regular, aprofitament del temps, assumir l'importància del treball ben fet, sentit de la responsabilitat, ritme regular i adequat de treball. . .) i unes conductes adequades per a poder establir i mantenir relacions laborals, condicions necessàries per poder dur a terme qualsevol treball.

Encara que aquests tallers s'ensenyen en grups també s'intenta donar una formació individualitzada de qualsevol professió en funció de l'oferta de treball que se'ns presenti; és a dir, si una empresa vol contractar un minusvàlid, per exemple, d'aprenent a un supermercat, el Centre prepararà el jove a aquell lloc de feina concret.

PROMOCIÓ DEL TREBALL DEL MINUSVÀLID A L'EMPRESA I EL SEU SUPORT.

Conscients que per integrar minusvàlids a empreses és necessari que l'empresari estigui informat sobre aquest tema, es duen a terme visites a empresaris per a informar-los sobre la capacitat de feina que tenen els nostres assistits,

la legislació laboral que hi ha sobre aquest tema i el suport que dóna el Centre al jove que fa feina.

Aquest procediment ha donat com a resultat la integració laboral d'en Biel, n'Antonio, En César i n'Emilio, quatre joves atesos al nostre Centre.

— En Biel fa feina des de juny de 1990 a una empresa de Lluçmajor com a aprenent. Va començar en contractes temporals i a temps parcial (3 hores al dia) perquè s'anàs adaptant i perquè l'empresari comprovàs la seva capacitat.

Actualment en Biel té un contracte indefinit i treballa tota la jornada.

— N'Antonio treballa des del mes de maig de 1991 com a manobre de jardiner a l'Ajuntament de Lluçmajor. Començà amb un contracte temporal de tres mesos i a mitja jornada. El mes d'agost hom li va renovar el contracte.

— En Cesar treballa des del mes de desembre de 1991 com a auxiliar a una fàbrica de farina de Montuïri. Està contractat per sis mesos a mitja jornada.

— N'Emilio fa feina des del mes de desembre de 1991 com a operari de neteja a l'Ajuntament de Lluçmajor. Se li ha fet un contracte de 6 mesos de durada i treballa la jornada completa.

Al principi i mentre és necessari, un monitor va a la feina amb el jove per mostrar-li aquelles feines per les quals ha estat contractat. Quan ja és

completament autònom al seu treball el monitor deixa de donar-li suport i el que fa el Centre és mantenir periòdicament entrevistes amb la persona de l'empresa encarregada de supervisar la feina del jove per saber si tot va bé.

Aquestes experiències han servit per demostrar a l'empresariat, a la gent en general i, sobretot, a les famílies i als mateixos minusvàlids que poden fer feina, que poden dur una vida molt més normalitzada que la que durien si estiguessin a casa seva sense fer res.

A nosaltres ens ha servit per veure la bona resposta que els empresaris tenen quan estan ben informats i se'ls demana que participin en aquest projecte. Per tot això, volem donar les gràcies a tots els empresaris que ens han rebut, que ens han deixat explicar el nostre projecte, i que ens han donat la seva opinió —encara que no ens hagin pogut oferir un lloc de feina per diferents motius—, i sobretot volem agrair-ho als següents empresaris i organismes que han fet possible la integració laboral d'alguns dels nostres joves:

**AJUNTAMENT
DE LLUCMAJOR**

**FARINERA GOMILA
DE MONTUÏRI**

**CÀRNIQUES SEMAR
DE LLUCMAJOR**

Centre Migjorn.

TELEVISIÓ EN BLANC I NEGRE

A la darrereria dels anys cinquanta, a Campos veien la televisió únicament una vintena de persones. Aquest fet, que ara pot semblar banal, era una evidència que s'esdevenia setmana rere setmana, i molt ocasionalment els dissabtes i els diumenges a la nit; perquè els dies feiners, la gent que anava a veure la televisió omplia gairebé el rodó d'una camilla. Era l'inici d'un espectacle nou —que venia de fora— i que omplia els buids llanguids de les nits plàcides de la vila. Un aconteixement, malgrat la seva magnitud i la posterior repercusió, que resultava del tot casolà i senzill, plenament humil: una finestra oberta que retallava la fosca d'una il·lusió imprevisible i màgica.

En aquells anys, a Campos només hi havia un aparell de televisió. Era la televisió de Ca'n Ros, al bell cor de la plaça Major; una drogueria prou consolidada que tenia la representació local de la casa Philips, empresa d'electrodomèstics —no cal dir-ho—, més que coneguda a tot arreu. Madò Antònia, que era una persona enormement inquieta, i el seu espòs s'espavilaven en oferir tots els productes nous que sortien al mercat, i no regatejaven esforços perquè hi tengués accés tothom. I aquell no era una excepció.

En anys anteriors havia succeït el mateix amb les radios, i posteriorment amb els tocadiscos i la televisió. Totes unes innovacions que, amb una certa desmesura, vàren merèixer un contrast de parers del tot diversos. Perquè la gent del poble, en un principi, no va captar gens ni mica, ingenus, el fenòmen de la televisió. I la prova més clara és aquesta que he apuntat a l'inici. De gairebé set mil

persones que habitaven a la vila, només una vintena d'elles s'interessaven per la televisió. Fet aparentment insòlit, però que, si hi aprofundim amb rigor, evidencia l'escàs grau de preocupació dels campaners pels nous mitjans de comunicació, i una desídia que encara dura,

A Ca'n Ros jo hi anava dos o tres dies a la setmana, amb el meu amic Guillem, que vivia al costat de ca nostra, i ocasionalment amb algun altre amic nostre. Apassionats tots per aquella estridència que ens obria les portes de la imaginació, i que ja des d'un principi ens va fascinar enormement. La programació començava devers les sis de l'horabaixa, i nosaltres hi anàvem devers les vuit, que era l'hora quan començava la pel·lícula. Òbviament ignoràvem el títol de la pel·lícula programada, però això no ens importava massa, perquè l'única raó que ens empenyia a anar a ca'n Ros era la d'anar a veure la pel·lícula que feien a la televisió.

Normalment ens assèiem a qualsevol escaló d'una escala marbreca que hi havia a la saleta i observàvem, certament il·lusionats i indecisos, aquelles imatges fascinant que ens arribaven nebuloses i gairebé desgastades, poc nítides, i amb un so agut que ens feia obrir dos pams d'orelles. La gent major seia a les poques cadires que hi havia, i a l'estiu el renou del trànsit al carrer no destorbava el nostre interès per l'espectacle. Somreïem satisfets i no ens importava gens ni mica la qualitat de la programació, ni la imatge, ni el so. Vivíem una plenitud immensa, gojosos, amb plaer.

Les vetllades a ca'n Ros foren apoteòsiques, sobretot

per la seva immensa simplicitud, una simplicitud que provoca grandesa: un cercle d'amics vinculats a l'entusiasme, amb un recel rarenc que ens obria a una novetat impresionant, gens lúdica. Als pocs mesos —i per raons de mercat, lògicament— s'obriren noves ofertes que iniciaren l'expansió que encara dura. Al cafè Balear, el propietari del qual era un electricista enginyós que fins i tot feia d'operador a les càmeres del cinema, s'hi instal·là ben aviat el que seria el segon televisor de la vila. L'amo'n en Miquel, que era llest i molt espavilat en aquestes qüestions, més que per atreure clientela al bar instal·là l'aparell empès per la novetat —i també la curiositat— que la televisió en aquells moments oferia. Era un esclafit de grandesa casolana i humil, fet amb esforç i una certa imprecisió

Els joves començaren a sentir-se atrets per la televisió, i la gent més gran també. Les pel·lícules atreïen tothom, i ben aviat sorgiren les retransmissions de futbol en directe, la qual cosa provocà un aldarull que ara no em veig amb cor de narrar. Fou un canvi total, i brutal, que va motivar incerteses divertides. Als pocs mesos, gairebé tots els bars de la vila es veren gairebé obligats a tenir un aparell de televisió per entretenir la clientela. L'aflluència augmentava i l'interès —apassionant— també. Només la gent més gran feia tertúlia o jugava a cartes. Tothom estava pendent del televisor.

Pausadament, i amb una certa fluència, el televisor arribava a les cases particulars. La televisió s'havia convertit en un utensili indispensable. La gent de casa bona ben aviat l'instal·là a ca seva,

i d'altre gent amb no tantes possibilitats econòmiques s'esforçà per aconseguir-ne un de propi. Les antenes començaren a invair els terrats i les teulades dels carrers de la vila. La botiga de ca'n Mariano Rubio —just devora ca's Sant— s'omplia a diari de sol·licitants, impacients perquè la caixa de la televisió els arribés puntual. S'iniciava, de fet, tot un procés de reconversió social que canviaria tot l'esquema de les vetllades casolanes de la vila, fitant altres preocupacions. Del blanc i negre inicial es passà al color; i així successivament hem anat vivint en pocs anys un canvi total, per bé o per mal, que ha remogut el nostre desig quotidià.

Em queden, perfectament clares i precises en la meua memòria, les vetllades televisives a Ca'n Ros, mig aficat entre una dotzena de persones, amb el meu amic Guillem, seguint amb atenció i expectants el moviment d'imatges d'aquell esdeïment excepcional. Imatges en blanc i negre diluïdes i ràncies. Herois, guerrers i cupletistes. Anuncis inoportuns. Telenotícies amb el general Franco que tot ho protagonitzava. Interrupcions momentànies. Rostres de presentadors exageradament maquillats. Programes improvisats. Concursos raquífics. Teatre indigne. Fets gens casuals.

A mitjanit sortíem al carrer i ens encaçàvem fent gresca entre el silenci on la nostra alegria resplandia. Hi havia poca llum. Qualque moix miolava. Però a l'endemà tornaríem a anar a Ca'n Ros a veure la televisió, amb més il·lusió que mai.

Damià Huguet.

ELS VIDEOS D'EN MATEU GALMÉS

Joan Adrover i Mascaró

La Delegació de l'Obra Cultural Balear a Campos va presentar fa unes setmanes una nova pel·lícula en vídeo, obra d'en Mateu Galmés, de Sant Llorenç des Cardassar. Unes quaranta persones ens reunírem al local d'exposicions de la Caixa de les Balears «Sa Nostra» i durant una hora vàrem poder veure les imatges filmades per un bon equip de tècnics, dirigits per en Mateu. «Mallorca, illa mediterrània» (2ª part) mostra una interessantíssima seqüència d'aspectes de la vida mallorquina que pràcticament ja han desaparegut, segurament per a sempre.

No explicarem amb detall en aquesta nota quin és el contingut d'aquesta pel·lícula, (si estau interessats en obte-

nir-la podeu demanar-la a qualsevol col·laborador de Ressò) però sí que ens agradaria deixar constància d'alguns aspectes importants.

La sèrie «Mallorca, illa mediterrània» (1ª i 2ª part) constitueix un document filmat, històricament únic i valiosíssim. Quan un poble perd costums, formes de treballar la terra, professions, maneres de fabricar eines o utensilis, etc. etc. podem dir que és un poble que evoluciona, que canvia una manera de viure per una altra. El dubte que tenim, i ens agradaria proposar-vos que també el vos plantegeu, és si aquesta transformació és per bé o per mal. Evolució o decadència?. Millora o empitjorament de la qualitat de vida?.

En segon lloc, i després de donar l'enhorabona a en Mateu per aquesta tasca, pensam que la participació del Consell Insular de Mallorca, o del Govern Balear, hauria de ser molt més decidida a l'hora d'ajudar persones amb unes iniciatives tan útils i enriquidores. No creïm que sigui just que filmar la Mallorca que perdem dia a dia hagi de ser una tasca que caigui damunt la responsabilitat quasi total d'una persona. Iniciatives individuals o col·lectives d'aquest estil haurien d'estar molt més ajudades, econòmicament i tècnica. Perquè un poble que no coneix el seu passat, en aquest cas en situació agònica, perd un component bàsic de la seva personalitat col·lectiva.

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- SCHWEPPE
- TRINARANJUS
- LA CASERA
- CERVESSES DAMM
- AIGÜES MINERALS I DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

FUMERALS DE LA VILA

Qualque dia haurem de fer un recorregut meticulós per donar testimoni dels fumerals de la vila. N'hi ha tota una allau, i molts d'ells són autèntiques joies arquitectòniques on s'hi entreveu l'instint popular més arriscat i innovador. Des dels més clàssics i senzills —alguns dels quals són del segle XVI— fins als més significatius d'en Pere Antoni Clar, una mica assentats en el modernisme, hi ha tota una abundància d'elements que s'hauria de catalogar degudament.

Aquest que avui oferim és el de Ca'n Xota, fotografiat des del carrer de Nunó Sanç. Tot un embalum complicadíssim, però d'una bellesa rarenca i un estil arquitectònic realment molt peculiar

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

COLIVER

MOTORS MARINS
 MUNTATGES I MANTENIMENTS
 COMPRA-VENDA DE MOTORS
 ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu gaudir de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim de gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respaller, seient tripulació i màrfegues solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'ixugament automàtica.
- Bateria i desconectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Característiques tècniques:

Eslora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Aquesta embarcació, amb motor Tohatsu, fa un conjunt ideal per a gaudir de les nostres costes. Coneixeu la nostra mar, fruïu-ne i viviu-la amb CINQUE TOHATSU

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
 telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

Clementina Clara.

SÈRIE IOGA ALGUNS ASPECTES DE LA CONCENTRACIÓ

Què és concentració?: fixar la ment en un únic objecte o tema. Es pensar en una única cosa, enfocant tots els raigs mentals en allò que feim.

Necessitam la concentració per tenir èxit en qualsevol cosa que volguem aconseguir en la vida. Les persones que han triomfat en la vida social, en els negocis, en la política, en l'art, en la ciència, en la filosofia, en el saber i en la virtut, s'han caracteritzat totes per la seva capacitat de ser constants en els seus propòsits i pel domini de la ment. Sense la concentració no es pot evolucionar en la formació del caràcter i sabent-nos concentrar no podem fracassar en res. Qualsevol activitat torna fàcil i pròspera en proporció a la concentració mental en què la realitzam i practicant la concentració milloram enormement els poders de la memòria.

Tot el món posseeix, en distinta mesura, la facultat de concentrar-se, i una pràctica concient d'aquesta habilitat enforteix els corrents del pensament, clarifica les idees i posa a disposició d'un mateix l'inmens poder latent de la ment. Allò que ens semblava fosc i confús es fa clar i definitiu. Lo que era complex i difícil torna fàcil. Som capaços de fer feina amb més eficàcia, de desenvolupar més tasca en més poc temps i d'incrementar les capacitats pròpies.

Si ens observam amb sinceritat veurem que la nostra ment, com la de la major part de la gent normal i corrent, està bastant embullada. No som capaços de continuar una línia de pensaments totalment i fins el final. A més, no hi ha continuïtat en els pensaments perquè la ment s'ocupa la major part del temps en el propi cos i en les impressions que rebem de l'exterior. La veritat és, però, que el nostre cos no és més que una petita ombra de l'esperit. El nostre cos és tan sols la forma creada pel nostre esperit per trobar una expressió material. Per això seria absurd si el cos dominàs l'esperit,

com absurd seria si l'alumne dominàs el mestre.

Durant la concentració totes les energies mentals es dirigeixen cap a un objecte o idea. Ara bé, la ment no entrenada es troba amb dificultats quan es vol dirigir, concientment, cap una idea o un objecte per un espai de temps un poc més llarg que el que estam acostumats. La ment no és mai lliure de pensaments. Quan un desig qualsevol ha estat satisfet, en compareix tot d'una un altre i d'aquesta manera la ment està desorientada la major

Segueix ➡

**LLOGAM UNA NAU INDUSTRIAL
A CAMPOS. 1.100 M².
I BÀSCULA DE 30 TONES
DE PESADA
TEL. 65.06.30**

Es Campanar

Autoservici
Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

part del temps. També les imaginacions i les fantasies ens destorben la concentració de la ment.

L'autèntica força i glòria del nostre esperit es troba disimulada, amagada, darrera una cortina de sentiments, instints, impulsos, emocions, estats d'humor, imaginacions, etc. Per arribar a comprendre perquè està tan amagat l'esperit, analitzem què volen dir algunes d'aquestes paraules.

Els **instints** són impulsos involuntaris que condueixen a actuar, i cada persona en poseeix dos d'elementals: el de conservació i el de procreació. La fam, per exemple, neix de l'instint primer i en canvi el desig, sobretot sexual, és provocat pel segon.

Existeixen tres formes d'**impulsos**: el pensament, la paraula i l'acció, relacio-

nats directament amb la imaginació i que podem aprendre de controlar amb l'ajuda de la nostra intel·ligència i voluntat.

De tots els possibles **sentiments** n'hi ha tres que són els més importants: el religiós, el moral i l'estètic. Els sentiments, però, són en principi il·lusions — per estrany que això pugui semblar — i fins cert punt enganys creats per la ment.

Els **estats d'humor** converteixen la ment en un esclau seu. En llengua sànscrita, la paraula «bhava» es tradueix com estat d'humor. I dos «bhavas» importants són: l'alegria o l'eufòria per una part, i la tristesa o depressió per una altra.

En la vida diària la ment passa continuament d'una «bhava» a l'altra i la conseqüència d'aquest hàbit és la incapacitat per reflexionar sobre experiències de nivells més elevats. L'únic estat mental realment fèrtil és l'estat meditatiu que segueix a qualsevol estat de concentració profunda.

El Ioga ensenya moltes tècniques per

arribar, no sense esforç, a ser capaços d'atènyer una bona concentració.

(la 2ª part, el mes d'abril)

Només dins l'aigua tranquil·la pot veure la persona la seva ànima reflexada.

(il·lustració del llibre «Francisco el Buenagente». Dibuix d'en José Luís Cortés)

Cristalleria CAMPOS

Jaume Vadell i Adrover

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Cafè *Balear*

Entrepanes i Tapes variades
Disposam de torradores.

Carrer Síquia, 30 • 07630 CAMPOS

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

* Som professionals al servei de la teva imatge.

* Som concessionaris de Kerastase, Capider, Mlsta, Osmosi, Biologica, etc. Els millors productes per a tractar els problemes de caiguda, caspa, grassa, sequedat, etc.

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 FELANITX

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 CAMPOS

Gràcies per demanar hora.

FORA DE BANDA

Com estau amics de RESSÒ? esper que bé. Jo molt bé, gràcies. Aquest mes tenc moltes coses que contar-vos, coses bones i coses dolentes i ja que els mals glops millor pasarl-los aviat començarem per les dolentes.

- Sí, heu suposat bé, ara xerraré d'en Miquel Roig. Vull rendir un petit homenatge a un home que va donar molt pel futbol campaner sense demanar res a canvi i que malauradament el passat dia 3 de febrer ens deixava per a sempre. Aquest gran home fou president de l'antic Club l'Estel i després del C. D. Campos i dedicà tota la seva vida al futbol campaner. Tots els que el coneixíem i gaudíem de la seva amistat sentíem una gran admiració per aquest home que mai tenia una mala paraula per ningú i sempre tenia un somriure per tothom. A títol personal, pens que no estaria malament instaurar un torneig que dugués el seu nom per honrar la seva memòria, crec que ho mereix. En nom de tot l'equip d'esports de RESSÒ vull donar les nostres condolències a la seva família i amics, descansi en pau.

- Canviant de tema, ara parlaré dels equips campaners de fútbol i les seves classificacions en les respectives lligues. Començant pels de Preferent, dir-vos que encara que pareix que estan en el bon camí per la permanència, no acaben de trobar el nord. Acostumats com estam a la seva nula eficàcia golejadora encara no acabam d'acostumar-nos que a fora de Campos tenguin unes actuacions i uns resultats realment molt bons i en canvi a Campos les seves actuacions, en qualque partit, siguin deplorables. La veritat és que si el joc de l'equip fos bo un va i pensa que els bons resultats arribaran un dia o l'altre, però no, no hi ha manera. El millor que podem fer és anar a veure el Campos en les seues desplaçaments. De totes maneres no puc dubtar en cap moment de la seva permanència entre altres coses perquè pens que l'entrenador, en Francesc Solera, és un home amb molta capacitat de treball i amb molta sapiència futbolística.

Els que tindran més problemes amb la seva permanència, encara que tampoc dubti que ho aconseguiran, són els juvenils. Els resultats no són els desitjables i encara que la voluntat hi és això de vegades no basta, crec que un poc més d'interès i ganes per part dels jugadors no seria de més.

Ara vull demanar disculpes als cadets perquè el que vaig fer al darrer núm. de RESSÒ no té nom, vagi tenir una espècie de «lapsus mental» que més que mental era visual, ja que vaig errar la classificació. La veritat és que els cadets estan situats en TERCERA posició del seu grup amb 20 partits jugats, 12 de guanyats, 3 d'empatats i 5 de perduts amb 47 gols a favor i 31 en contra amb un total de 27 punts; dir així mateix que el grup està format per 16 equips i el quart classificat té un punt menys que els campaners però té un partit menys jugat. Jo havia dit que la seva classificació no era gaire bona i els seus resultats tampoc. Feta aquesta rectificació tot queda així com cal, deman disculpes una vegada més.

Els Infantils estan en 9ena. posició d'un total de 16 equips i probablement tampoc tindran excessius problemes per seguir un any més dins la màxima categoria del futbol infantil. Les

seves estadístiques són les següents: 15 partits jugats, 5 de guanyats, 4 d'empatats i 6 de perduts, amb 35 gols a favor i 30 en contra amb un total de 14 punts.

Els que pareix que han minvat un poc el seu nivell són els Benjamins, ja que han començat l'any no massa bé. Varen acabar la 1ª volta imbatuts i el primer partit de la 2ª volta varen perdre. De totes maneres les seves estadístiques són molt bones i esperem que aquesta davallada de rendiment sigui una cosa passatjera. Els seus nombres són els següents: 18 partits jugats, 14 de guanyats, 3 d'empatats i 1 de perdut, amb 84 gols a favor i només 9 en contra, que possibilita que sigui el sisè equip menys golejat de totes les categories —més o manco un centenar d'equips— i tenen un total de 27 punts. Destacar així mateix que el jugador Mas ha estat pre-seleccionat a una convocatòria de jugadors dels grups de pobles i senyalar també que el seleccionador no és altre que Àngel Regal un jugador que en la dècada dels vuitanta defensà els colors del C.D. Campos.

- Canviant de tema i anant al futbolet dir que el Formatges Piris-Rte. Sa Canova no està realitzant una bona temporada i la seva permanència a 1ª Regional perilla de bon de veres. Supòs que la meua baixa ha estat molt important, és broma, la veritat és que no acabam de trobar el bon camí, encara que farem tot el possible per no davallar.

L'altre equip campaner, el Boutique Aquarius, està realitzant una temporada un tant irregular, producte de la seva inexperiència, encara que pens que al final de temporada lluitaran per un lloc d'ascens.

- Ara parlarem de Karate ja que, el passat dia 26 de gener, es va disputar el Campionat de les Balears Sènior en el Poliesportiu Municipal de Llevant. La representació campanera estava formada per en Pep del Pozo i en Miquel Torres. La seva actuació la podem qualificar de decepcionant, principalment la d'en Miquel, ja que en la modalitat de Katas en Miquel va ser eliminat a les primeres de canvi i en Pep, un poc millor, en semifinals. En la modalitat de Kumite —combats— en Miquel va ser eliminat en el primer combat i a més a més amb una distensió de turmell. En Pep també el varen eliminar en el primer combat i per si això fos poc ell va perdre pels seus propis errors ja que va marcar cops a llocs prohibits pel reglament i va fer un contacte massa fort al cap del contrari que en aquest cas els punts també van al contrari. Amb una paraula un desastre provocat potser per la tensió i els nirvis del moment. Tampoc dubt que en una pròxima ocasió tant un com l'altre, i esperem que qualque karateka més del poble, ens donaran alegries en aquesta modalitat esportiva.

- També el C. D. Pesca Campos va tenir prova el passat dia 9 de febrer i després de la prova posada en taula i entrega de trofeus. Els guanyadors foren els següents:

- Prova de Roquer: 1er.- Bartomeu Salas, peça major Joan Arcas. 5è.- Miquel Ginard.

- Prova de Grumeig: 1er.- Gori Rigo, peça major Joan Mas. 5è.- Guillem Lladó.

Com podeu veure hi havia trofeu per al cinquè classificat, això és una espècie de premi sorpresa que la directiva ha creat per sortir de la monotonia de donar premis als tres primers.

Al dinar posterior a la prova i anterior al lliurament de premis

va ser molt difícil decidir qui havia estat el guanyador de la peça major i per això varen decidir deixar el premi desert.

Tornant un poc enrera en el temps, concretament el passat dia 28 de gener, es va celebrar l'assemblea anual ordinària en la qual va tenir lloc el lliurament de trofeus a la regularitat de l'any 1991, els tres primers classificats en cada una de les categories foren:

Roquer:

1er.- Julià Ballester, 2on.- Bartomeu Salas, 3er.- Joan Arcas.

Grumeig:

1er.- Guillem Lladó, 2on.- Antoni Lladó, 3er.- Joan Mas.

Volantí:

1er.- Julià Ballester, 2on.- Bartomeu Arcas, 3er.- Joan Llompart.

Caça Submarina:

1er.- Jaume Martínez, 2on.- Antoni Barceló, 3er.- Sebastià Gil.

A més del lliurament de trofeus varen parlar de les proves que es celebraran enguany i de l'estat de comptes del club, després per arrodonir el vespre un poc de coca i vi a rompre.

Bé, lectors, desitjant que el proper número de RESSÒ ens trobem aquí una vegada més, que passeu una bona Rua.

Josep Antoni Sala i Toral.

HOSTAL A ZONA
TURÍSTICA DE SANTANYÍ,
CLIENTELA ALEMANYA, BAR
RESTAURANT.

SE LLOGA, O
ES DONARIA EN
EXPLOTACIÓ AL 50%.

INTERESSATS TELEFONAU
AL 65.38.91
DE 21 H. A 22 H.
(Inútil sense referències)

BÀSQUET

Ja tornam a ser aquí. Pel que respecta als nostres equips les coses han anat més o menys per l'estil, inclosos els arbitratges rebuts. S'ha de dir que tenim un nou equip en competició: l'equip masculí dels jocs escolars.

MASCULÍ

01.02.92 — 15 CAMPOS - Sant Alfons 51

Malgrat haver començat amb una derrota esperem que al llarg de la temporada aconseguixin bons resultats i que no es desanimin.

MINI FEMENÍ

18 CAMPOS - B. Inca 14

15 CAMPOS - S. Josep 28

25 Sagrats Cors - CAMPOS 20

30 Sant Agustí - CAMPOS 16

Aquest equip que en un principi havia començat molt bé a les darreres jornades s'ha com a dormit, cosa que ha fet que els resultats no hagin estat tan bons com eren d'esperar, però segurament en propers partits millorin i tornin fer el joc al qual estam avesats.

INFANTIL FEMENÍ

77 CAMPOS - Perlas «A» 73

114 Collerense - CAMPOS 27

CAMPOS - Porreres (Suspès)

105 Imp. Bahia - CAMPOS 24

39 CAMPOS - Sa Pobla 114

Aquest equip ha seguit mostrant el seu nivell de joc irregular. El partit que es va suspendre fou a causa del temps. Esperem que els resultats millorin.

JÚNIOR MASCULÍ

75 Joan Capó - CAMPOS 36

51 CAMPOS - Lluçmajor 71

Els nostres jugadors han començat el play-off. Els dos partits jugats han acabat amb derrotes a causa de la falta de concentració de l'equip campaner i ajudats pels desastrosos arbitratges rebuts, que han estat perjudicials per als dos equips.

SÈNIOR MASCULÍ

47 CAMPOS - Molinar 26

54 Santa Maria - CAMPOS 62

48 CAMPOS - Porreres 46

65 Sa pobla - CAMPOS 57

S'han aconseguit dues victòries molt importants dins el terreny de joc campaner. La primera contra el primer classificat i la segona contra un sempre molest Porreres a més d'una clara victòria fora camp. Dins la primera setmana de febrer l'equip de l'Escolar de Capdepera es va retirar després d'haver-se quedat sense efectiu després d'haver pagat les multes que li posaren per agredir un àrbitre. Això pot tenir dues possibles solucions: una que els partits que s'han jugat sien anul·lats, i això aniria molt bé al nostre equip, o que els que resten per jugar-se sien considerats com a victòries pels altres equips.

Esperant que tot vagi bé, adéu i fins al proper número.

Miquel Oliver i Bauçà.

Sa Canova

**UN NOM DE PRESTIGI
EN LA CUINA MALLORQUINA,
ELS OFEREIX DES D'ARA
ELS SEUS DOS RESTAURANTS:**

Restaurant

Sa Canova

Ronda Estació, 18

CUINA TRADICIONAL

Especialitats:

- Sopes Mallorquines
- Cassola
- Cabrit Rostit
- Conill amb ceba i caragols
- Etc.

Restaurant

Sa Canova

Nunyo Sans, 27

CUINA RÀPIDA

Especialitats:

- Pizzas, Hamburgueses
- Pinxos, Paelles
- Frit Mallorquí, i tot tipus de plats ràpits.

Sa Canova

SEMPRE QUALITAT

Tel. 65.02.10

CAMPOS

